

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 598 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 15 ΜΑΐΟΥ 2010

1 ΕΥΡΩ

Δεν θα υπάρχει πια Κοινωνική Ασφάλιση

- ◆ Προπαγάνδα με φευτίες
- ◆ Βασική σύνταξη μόνο για εξαθλιωμένους
- ◆ Αναλογική σύνταξη πτείνας
- ◆ Ελάχιστο όριο για σύνταξη τα 40 χρόνια
- ◆ Κατώτερη σύνταξη ίση με 15 ΗΑΕ!
- ◆ ΒΑΕ: Να μείνει μόνο το 10%
- ◆ Ολα τα Ταμεία στο διο μίξερ
- ◆ Νέα αφαίμαξη του ΟΑΕΔ

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-10

Θα μας στύψουν για χάρη των διεθνών τοκογλύφων

ΣΕΛΙΔΑ 16

Κοινοβουλευτική χούντα και με τη βούλα

ΣΕΛΙΔΑ 3

Στασιμοπληθωρισμός και όχι αποπληθωρισμός

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ψοφοδεή τσιράκια του κεφάλαιου

ΣΕΛΙΔΑ 12

Η ελληνική «κινεζοποίηση» έγινε ευρωπαϊκή

ΣΕΛΙΔΑ 7

Φορομπηχτικό νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ

ΣΕΛΙΔΑ 10

Λωρίδα της Γάζας Συνένοχοι στον αποκλεισμό οι Ευρωπαίοι, ανυπότακτος ο λαός

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ταφόπλακα στην Κοινωνική Ασφάλιση επιχειρεί να βάλει η κυβέρνηση

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ;

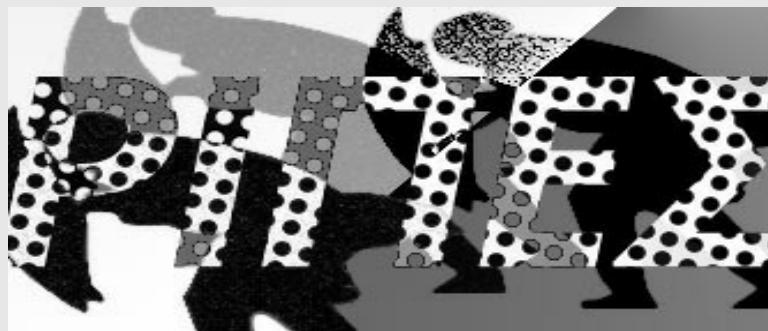
Από την αντίσταση των εργαζόμενων εξαρτάται

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΕΛΙΔΕΣ 8-10, ΑΡΘΡΟ ΣΕΛ. 6

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/5: Ημέρα αντιρρησιών συνεδρησης, οικογενείας 15/5/1942: Συγκρότηση ΕΔΕΣ (Ζέρβας) 15/5/1966: Αρχή «προλεταριακής πολιτιστικής επανάστασης» (Μάρο) 15/5/1969: Καταδίκη 16 στελεχών ΚΚΕ (Φαράκος: ισόβια) 15/5/1972: Διαδήλωση (Σπόρτη) μετά από συναυλία Μαρκόπουλου, οκτώ συλλήψεις 15/5/1980: Δίκη 14 μελών «Λαϊκής Μετωπικής Πρωτοβουλίας» (Ζηρίνη) 15/5/1985: Συμπλοκή Γκύζη νεκρός ο Χρήστος Τσουτσουβής και τρεις αστυνομικοί 15/5/1987: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερις ορόφους υπουργείου Γεωργίας (ΕΛΑ) 15/5/1990: Βομβιστικές επιθέσεις στην Εκάλη (17N) 16/5/1944: Εκτέλεση 120 Ελλήνων από Γερμανούς στο Χαϊδάρι (οι 92 ανάστηροι πολέμου) 16/5/1948: Βαρκάρης βρίσκει το πτώμα του George Polk στον Θερμαϊκό 16/5/1981: Βόμβες στα s/m Βερόπουλου (Περιστέρι) και Βασιλόπουλου (Ψυχικό) 16/5/1986: Βόμβα στο ΑΤ Νέας Ιωνίας (Επαναστατικό Πυρήνες) 16/5/1991: Ρουκέτα κατά τοπιμεντοβιομηχανίας «Χάλυψ» (17N) 16/5/1999: Ρουκέτα κατά κατοικίας γερμανού πρέσβη (17N) 16/5/2005: Δικαίωμα ψήφου στις γυναίκες Κουβέτ 17/5: Ημέρα τηλεπικονιάσιον 17/5/1983: Βόμβες σε αυτοκίνητο σύριου πρέσβη και σχολείο Λιβυκής πρεσβείας 18/5: Ημέρα μουσείων, Αϊτή: Ημέρα σημαίας-πανεπιστημίου 18/5/1781: Εκτέλεση Τουπάκ Αμάρου, Μικαέλα Μπαστίδης (Κούσκο) 18/5/1962: Βούλευτές αλληλοβρίζονται και αλληλολακτίζονται στη βουλή 18/5/1972: Αντιδικτατορική διαδήλωση (Ενωση Κρητών Φοιτητών) μετά από συναυλία 18/5/1974: Η ίνδιξα έκτη χώρα με πυρηνικά 18/5/1994: Ρουκέτα στα γραφεία IBM (17N) 19/5: Ημέρα γενοκτονίας Ποντίων 19/5/1895: Θάνατος Χοσέ Μαρτί 19/5/1947: Εκτέλεση 17 κομμουνιστών (φυλακές Αγίνος) 19/5/1969: Βόμβα στην Καραγεώργη Σερβίας (ΔΑ), τραυματισμός δύο περαστικών 19/5/1981: Βόμβα σε λεωφορείο «Grundic» και κατάστημα AEG 20/5: Ημέρα κατά άσθματος-αλλεργίας, Κούβα, Αραβία: Ημέρα ανεξαρτησίας 20/5/1933: Ιδρυση Χωροφυλακής 20/5/1919: Αναφορά τουρκικής χωροφυλακής για φόνους, βιασμούς και λεηλασίες αφρόχων από ελληνικό στρατό (Σμύρνη) 20/5/1947: Θάνατος Γιώργη Σιάντου 20/5/1972: Διαλύονται εννιά φοιτητικοί σύλλογοι Θεσσαλονίκης 20/5/1978: Προσχώρηση Μητσοτάκη στη ΝΔ, ανάληψη υπουργείου Συντονισμού 20/5/1980: Απάτη εκατομμυρίων σε βάρος ΟΑΕΔ, σύλληψη 32 ατόμων 20/5/1985: Το Ισραήλ ανταλλάσσει 1.500 Παλαιστίνιους με τρεις ισραηλινούς στρατιώτες 20/5/1986: Γραμματέας ΚΚΕ Εσωτερικού ο Κύρκος 20/5/2004: Εκρηκτικός μηχανισμός Λαϊκής Επαναστατικής Δράσης σε αντιπροσωπεία Rover (Ελληνικό) 21/5: Ημέρα πολιτισμού 21/5/1922: Κομμουνιστική επανάσταση Βουλγαρίας, φυγή βασιλιά Μπόριας 21/5/1968: Σύλληψη βομβιστών (Αναστασιάδης, Δαρειώτης) επικηρυγμένων ως «επικίνδυνων αναρχοκομουνιστών» 21/5/1973: Εξάρθρωση ΕΑΝ, σύλληψη δέκα απόμων, απολοστάσια σε Σπάτα και Πλασιά Φάληρο 21/5/1975: Αρχή δικής RAF (Σταμχάι) 21/5/1988: Βόμβες σε Ι' ΑΤ, ντίσκο Βικτόρια και καρφετέρια (ΕΛΑ).

● Θυμόσαστε τι έγινε όταν ο Καραμανλής έκλεισε άρον-άρον τη Βουλή, λίγο πριν τις ευρωεκλογές; ●●● Συνταγματικό πραξικό πόμπη, κραύγαζαν οι Πασόκοι ●●● Στα κεραμίδια βγήκαν τα παπαγαλάκια των τότε αντιπολιτευόμενων ΜΜΕ ●●● Τώρα, το ΠΑΣΟΚ αλλάζει πραξικοπηματικά βασική διάταξη νόμου, που μόλις ψήφισε η Βουλή και... μούγκα στη στρούγκα ●●● Ούτε ένα πρωτοσέλιδο, ούτε μια πρωτή ειδήση στα δελτία ειδήσεων ●●● Τη γραμμή την είχε ήδη ρίξει ο Βενιζέλος ●●● Μας ενδιαφέρει η ουσιαστική δημοκρατία και όχι η τυπική συνταγματική τάξη ●●● Ο, τι απαιτείται για να υλοποιηθεί η συμφωνία ξεπουλήματος του ελληνικού λαού, πρέπει να γίνεται νόμος, ανεξάρτητα από συνταγματικές προβλέψεις ●●● Ο γερο-Μαρξ μάς είχε προειδοποίησε πριν από ενάμιση αιώνα ●●● Κάθε μορφή αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας δεν είναι παρά δικτατορία της αστικής τάξης ●●● Μην παραμυθάζεστε, λοιπόν, με τους περί συντάγματος γρυλισμούς των Παπανδρέου, Σα-

μαρά, Καρατζαφέρη και συντροφίας ●●● Ούτε με την απολογητική της Παπαρήγα και του Τσίπρα ●●● Για την αστική πολιτική νόμος είναι το δίκιο του κεφαλαιοκράτη ●●● Για μας νόμος [ηρέπει να] είναι το δίκιο του εργάτη ●●● Αυτό κουρελιάζουν ακόμα και το σύνταγμά τους, όταν πρέπει να ανταποκριθούν σε έκτακτες ανάγκες του συστήματος ●●● Εμείς που ζούμε υπό καθεστώς έκτακτης ανάγκης, που αφορά ακόμη και την επιβίωση, τι πρέπει να κάνουμε; ●●● Προς «Πρίζοσπάστη», μέγαρο Περισσού, Αθήνα: εντάξει, παιδιά, το εμπεδώσαμε ●●● «Η

προσπάθεια εισβολής στη Βουλή και τα επεισόδια έγιναν όταν το ΠΑΜΕ είχε φύγει από το χώρο» ●●● Ακόμη και οι δηλωσίες της Μακρονήσου δεν ήταν υποχρεωμένοι να κάνουν τόσες πολλές δηλώσεις μετανοίας ●●● Ρε σεις, το σκεφθήκατε καλά μερικοί-μερικοί και χαρακτηρίζετε τη Ντόρα «χρυσή εφεδρεία του συστήματος»; ●●● Δηλαδή, θα καταρρεύσει το ΠΑΣΟΚ και θα βγει στον αφρό η Ντόρα, που ψήφισε μαζί με το ΠΑΣΟΚ υπέρ του ΔΝΤ; ●●● Οι εφεδρείς χτίζονται με υλικά που είναι κοντά στις λαικές διαδέσεις, όχι με υλικά που κάνουν τα νεύρα των λαϊκών ανδρών τουσά-

λια ●●● Σε καμιά χουντική κυβέρνηση τύπου Μαρκεζίνη μπορεί να βρεθεί δέση για την κόρη του Μητσοτάκη ●●● Ρόλο κοινοβουλευτικό δεν την κόβουμε να μπορέσει να παίξει ●●● Χειρότερο από του μπαμπάκα της προοινώζεται το μέλλον της ●●● Τρεις Πασόκοι βουλευτές, έστω και με την «κεντριστική» αδλιότητα του «παρών», εξέφρασαν μια κάποια διαφοροποίηση από την επίσημη γραμμή του κόμματός τους ●●● Είδατε κάποιο Πασοκίτη εργατοπατέρα να κάνει το ίδιο; ●●● Πιο παχύδερμα και από τους υπουργούς ●●● Γι' αυτό και ορισμένοι χρειάζονται μπράβους για να κυκλοφορήσουν στο δρόμο ●●● Ο καπιταλιστής που φιλοδοξεί να γίνει «ο έλληνας Μπερλουσκόνι» σήκωσε το χέρι και έδειξε τρία δάχτυλα ●●● Κάποιος από τους διαμαρτυρόμενους που τον μπινελίκωναν τον είχε ρωτήσει πόσα κότερα έχει ●●● Σημειώστε το, παρακαλώ ●●● «Θα μας πάρουν με τις πέτρες», έλεγε παλιότερα ο Γιωργάκης ●●● Αυτό προβλέπει και η νυν πρόεδρος της Αργεντινής ●●●

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

με το κόμμα τους. Δεν καταλαβανόνται ότι ειδικά αυτή την εποχή δεν υπάρχουν περιθώρια για «καθυστερήσεις». Ο Παπανδρέου με μοναδική άνεση τους πέταξε έξω, στελνοντας μήνυμα απόλυτης στοίχισης σε όλους. Οταν είσαι επαγγελματίας της πολιτικής, πρέπει να ξέρεις πότε μπορείς να πατάς σε δυο βάρκες.

◆ «Και χαρακτήρα καταδίκης της εγκληματικής ενέργειας που οδήγησε στην απώλεια ζωής τριών συναδέλφων μας», αποφάσισαν να δώσουν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στο συλλαλητήριο της ήση Μάη. Στο δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ γίνεται λόγος για «εν ψυχρώ

δολοφονία εργαζομένων», αλλά για τους εγκληματίες δεν γίνεται λόγος. Στοχοποιούνται αυτοί που τέταξαν τη μολότοφ και όχι ο Βεντούποντος, που κλειδώσατος εργαζόμενους για να τους χρησιμοποιήσει σαν ανθρώπινες ασπίδες, και η κυβερνηση του που το επέτρεψε, κάνοντας τους δικούς της εγκληματικούς υπολογισμούς.

◆ «Και χαρακτήρα καταδίκης της εγκληματικής ενέργειας που οδήγησε στην απώλεια ζωής τριών συναδέλφων μας», αποφάσισαν να δώσουν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στο συλλαλητήριο της ήση Μάη. Στο δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ γίνεται λόγος για «εν ψυχρώ

δολοφονία εργαζομένων», αλλά για τους εγκληματίες δεν γίνεται λόγος. Στοχοποιούνται αυτοί που τέταξαν τη μολότοφ και όχι ο Βεντούποντος, που κλειδώσατος εργαζόμενους για να τους χρησιμοποιήσει σαν ανθρώπινες ασπίδες, και η κυβερνηση του που το επέτρεψε, κάνοντας τους δικούς της εγκληματικούς υπολογισμούς.

◆ Την πάτησαν οι τρεις Πασόκοι που ψήφισαν «παρών». Πίστεψαν ότι με αυτή τη στάση θα τα είχαν καλά και με τη συνειδησή τους και

για όνομα του Θεού, ενώ η Αργεντινή ήταν εντελώς μόνη και απροστάτευτη.

Mark Weisbrod (οικονομολόγος)

Από το 1991 μέχρι σήμερα, στην εικοσαετία των τριάντα κυριών που έπεισαν την Ελλάδα να αναπτύξει έναν ανθρώπινο και οικονομικό πόλο με το γεγονός ότι είμαστε αναγκασμένοι να μειώσουμε συντάξεις και μισθούς. Δεν μπορεί να έχουν μόνο αυτοί οι τρεις άνθρωποι την αποκλειστική δυνατότητα να εκφράσουν μία διαμαρτυρία. Είμαστε μία συντεταγμένη ομάδα και σήμερα, είναι η στηγμή που πρέπει να φανούμε αντάξιοι της ευθύ-

ηση των (μόνον διασωζόμενων) «σωτήρων»!

KIMPI (Επενδυτής)

Ξέρετε, δεν είναι μόνο αυτοί οι τρεις που αισθάνονται δύσκολα, σήμερα, και έχουν προσματικό πόλο με το γεγονός ότι είμαστε αναγκασμένοι να μειώσουμε συντάξεις και μισθούς. Δεν μπορεί να έχουν μόνο αυτοί οι τρεις

Κοινοβουλευτική χούντα και με τη βούλα

Και με τη βούλα κοινοβουλευτική χούντα είναι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μετά το αίσχος της Παρασκευής 7 Μάη, το οποίο σύσσωμη η αντιπολίτευση, ακόμα και το ΛΑΟΣ που ψήφισε το Μνημόνιο των ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, κατήγγειλε ως κοινοβουλευτικό πραξικόπημα. Το αυτί του κυβερνητικού λόγου δεν ίδρωσε, ο αντιπρόεδρος της Βουλής Γρ. Νιώτης διεκπεραίωσε τη δουλειά μέχρι το τέλος (ο Πετσόλινος δεν τολμήσε να εμφανιστεί μολονότι κλήθηκε προσωπικά από την αντιπολίτευση) και τα αστικά ΜΜΕ ύψωσαν ένα τείχος σιωπής γύρω από μια από τις πιο σκοτεινές σελίδες της μεταπολιτευτικής κοινοβουλευτικής ιστορίας του ελληνικού αστικού κράτους. Υπό άλλες συνθήκες, ακόμα θα το συζητούσαμε, όμως τώρα πρωτάνευσε η ρίση του συνταγματολόγου Ε. Βενιζέλου: η τυπική συνταγματική νομιμότητα δεν έχει καμιά σημασία, εδώ μετράει η ουσιαστική δημοκρατία. Δηλαδή, να ψηφίστε το Μνημόνιο με κάθε μέσο.

Έχουμε γράψει και άλλη φορά ότι δεν μας καίγεται καρφάκι για την ξεφτίλα της αστικής δημοκρατίας. Έχθροί της ορκισμένοι είμαστε. Δεν πρόκειται, όμως, ν' αφήσουμε τίποτα ασχολίαστο, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που συνασπίζονται δολοφονίες, ρεαλιστές, όταν αμφισβητούν τα εντεταλμένα για την τήρηση του νόμου και της τάξης κρατικά όργανα. Για πτοιο Σύνταγμα μιλάτε, ρεαλιστές, όταν εσείς οι ίδιοι το κάνετε κουρελι και μάλιστα σε θεμελιώδεις διατάξεις, που

αφορούν την εικαριώρηση αρμοδιοτήτων σε ξένα όργανα;

Οπως είναι γνωστό, την Πέμπτη 6 Μάη ψηφίστηκε το δωσιλογικό νομοσχέδιο, με το οποίο ο ελληνικός λαός παραδόθηκε στα νύχια των γυπών του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Την άλλη μέρα και ενώ συζητιόταν ως χωριστό νομοσχέδιο, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, η ρύθμιση για το κόψιμο των επιδομάτων και των δώρων των δημοσίων υπαλλήλων (έτσι επιβάλλεται), ο Παπακωνσταντίνου, με ύφος αθώας περιστεράς, ανακοίνωσε ότι καταθέτει «φερετές» στη γραμμή προσθήκες και επαναδιαπιπώσεις στο σχέδιο νόμου», το οποίο είχε ψηφιστεί μόλις την προηγούμενη μέρα! Η πρώτη που ανέφερε ήταν μια διευκρινιστική προσθήκη, την οποία ανέφερε επί λέξει. Τη δεύτερη προσθήκη δεν τη διάβασε, αλλά ανέφερε ότι είναι απαραίτητη προκειμένου να γίνει η εκταμίευση των ποσών από την Κομισιόν.

Φυσικά, οι βουλευτές της αντιπολίτευσης τη διάβασαν και τότε άρχισαν τα όργανα. Τι έλεγε η τροπολογία; Οτι τα μηνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που υπογράφει ο υπουργός Οικονομικών με το ΔΝΤ και την ΕΕ δεν εισάγονται στη Βουλή για κύρωση, όπως ανέφερε ο νόμος που μόλις είχε ψηφιστεί και ακόμα δεν είχε προλάβει να σταλεί για δημοσίευση στην εφημερίδα της κυβέρνησης, αλλά εισάγονται για συζήτηση και ενημέρωση, ενώ ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους. Δηλαδή, ο υπουργός Οικονομικών αναγορεύεται σε απόλυτο όρχοντα, που δεν χρειάζεται καμιά έγκριση από τη Βουλή για να υπογράψει διε-

θνείς συμφωνίες.

Οταν ξέσπασε ο σάλος, με δήλη την αντιπολίτευση να καταγγέλλει πραξικόπημα και να ζητά να ανέβει στην έδρα ο πρόεδρος της Βουλής, ο Παπακωνσταντίνου παρίστανε τον αδιάφορο, έλεγε ότι γίνονται μόνο «αναδιαπιπώσεις και νομικές βελτιώσεις» (!!) και διαβεβαίωνε ότι οι συμβάσεις θα υπογράφονται μεν απ' αυτόν και θα ισχύουν, όμως θα πηγαίνουν και στη Βουλή για κύρωση. Πώς θα γίνει αυτό, όταν ο νόμος δεν προβλέπει πια κύρωση αλλά μόνο συζήτηση και ενημέρωση; Στη γραμμή αυτή συνασπίστηκαν όλοι οι Πασόκοι, ο Νιώτης «μάζεψε» τη διαδικασία και το πραξικόπημα ολοκληρώθηκε.

Στις καταγγελίες της αντιπολίτευσης που ακολούθησαν, ο Παπακωνσταντίνου απάντησε με μια αθλιότητα χειρότερη απ' αυτή που διέπραξε στη Βουλή. Εξέδωσε ένα δελτίο Τύπου στο οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ έλεγε ότι λόγω των έκτακτων συνθηκών, «δηλαδή προκειμένου να διασφαλιστούν τα μείζονα εθνικά αγαθά που συνιστούν τη βάση και το σκοπό του νόμου 3845/2010 (σ.σ. του δωσιλογικού νόμου), η Κυβέρνηση έλαβε την πρωτοβουλία να εισάγει στη Βουλή αναδιαπιπώση της ψηφισμένης χτες διάταξης... Επιλέχθηκε η λύση της επανάληψης της ρύθμισης του ίδιου του άρθρου 36 παρ. 1 του Συντάγματος που διέπει τα σχετικά με τη συνομολόγηση συνθηκών».

Ξέρετε σε τι αναφέρεται το συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος; Ανήκει στο τρίτο μέρος του Συντάγματος, στο δεύτερο κεφάλαιο που

επιγράφεται «Εξουσίες και ευθύνη από τις πράξεις του Προέδρου». Το δε συγκεκριμένο άρθρο αναφέρει ότι ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκπροσωπεί διεθνώς το κράτος, κηρύσσει πόλεμο, συνωμοτογεί συνθήκες ειρήνης, συμμαχίας, συμμετοχής σε διεθνείς οργανισμούς κ.λπ. «και τις ανακοινώνει στη Βουλή, με τις αναγκαίες διασφήσεις, όταν το συμφέρον και η ασφάλεια του Κράτους το επιτρέπουν». Με άλλα λόγια, ο Παπακωνσταντίνου αυτοαναγορεύτηκε και σε πρόεδρο της Δημοκρατίας!

Γιατί το ΠΑΣΟΚ έφτασε στο σημείο να οργανώσει ένα τέτοιο κοινοβουλευτικό πραξικόπημα; Γιατί αν έβαζε αυτή τη διατύπωση από την αρχή, τότε δε θα μπορούσε να ψηφίσει το Μνημόνιο με απλή πλειοψηφία. Θα έπρεπε πεπονιέρωτικά να πάρει στη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του Συντάγματος, που απαιτεί 180 βουλευτές, τους οποίους δεν είχε. Φυσικά, και όπως ήταν η αρχική διατύπωση μ' αυτή τη διαδικασία θα έπρεπε να ψηφίσει, όμως είχε συμφωνήσει η ΝΔ να απορρίψει την πρόταση του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, για να μην αναγκαστεί η ίδια να ψηφίσει το Μνημόνιο. Εποιητικά, και όπως ήταν η αρχική διατύπωση μ' αυτή τη διαδικασία θα έπρεπε να ψηφίσει τη σχετικά χαλαρή διατύπωση και μέσα σε 24 ώρες να την αλλάξει με το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα.

Θα το ξαναπούμε, λοιπόν. Το Σύνταγμά τους οι ίδιοι το κάνουν κουρελί. Το θυμούνται μόνο όταν θέλουν να αλυσοδέσουν το λαό. Γ' αυτό και κανείς δεν έχει καμιά υποχρέωση να σέβεται την αστική νομιμότητα.

Το σκάνδαλο των σκανδάλων

Κάθε φορά που μια κυβέρνηση παίρνει σκληρά αντιλογικά μέτρα, κάθε φορά που έχουμε εκδηλώσεις πολιτικής κρίσης, αρχίζει η φιλολογία περί εξιγιάνσης της πολιτικής ζωής, κάθαρσης του πολιτικού κόσμου και πάρει λέγοντας. Δε θα μπορούσε, λοιπόν, να λείψει η σχετική φιλολογία και από τις μέρες μας, ιδιαίτερα σε μια καθώς φουντώνει η αγανάκτηση του ελληνικού λαού ενάντια στα δυο μεγάλα κόμματα εξουσίας.

Το εναρκτήριο λάκτισμα έδωσε ο ίδιος ο πρόεδρος της Δημοκρατίας, στην κολοβή σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών. Στη συνέχεια, τη μπάλα πήραν οι Παπανδρέου, Σαμαράς και Καρατζαφέρης, που είπαν όλοι το κοντό του και άλλος το μακρύ του. Βέβαια, τίποτα καινούργιο δεν ακούστηκε: νόμος περί ευθύνης

υπουργών, βουλευτική ασυλία, πόθεν έσχες, μεγαλύτερη ανάμικη της Δικαιοσύνης, είναι πράγματα που λέγονται κάθε φορά. Εχουν γίνει και αλλοιάς στο θεσμικό πλαίσιο, όμως κάθε φορά τα ίδια συζητιούνται.

Η αλήθεια είναι πως πολλοί άνθρωποι του λαού εγκλωβίζονται από μια λαϊκότητικη προπαγάνδα, η οποία συχνά έχει και φασιστικές αποχρώσεις. Η προπαγάνδα αυτή πιάνεται από διάφορες περιπτώσεις (υπαρκτές κατά κανόνα) και αναζητά διέξodo μέσα από την υποτίθεμη τιμωρία κάποιων «επιόρκων» πολιτικών και κρατικών υπαλλήλων. Εποιητικά και να φάνει οι πολιτικοί που διαχειρίζονται την αστική νομιμότητα, δεν φέρουν πλούτο, γιατί και η αστική πολιτική είναι ένα ιδιαίτερα προσοδοφόρο της δικαιογλυφίας, το οποίο έχει δημιουργήσει τη δική του συντεχνία.

αυτά που τρώνε οι καπιταλιστές. Επιχορηγήσεις, έργα και προμήθειες, υπερτιμολογήσεις, συνιστούν ένα τεράστιο πλέγμα δραστηριοτήτων, νόμιμων ή νομότυπων, μέσω των οποίων οι καπιταλιστές απομοζούν το χρήμα που διαχειρίζονται το κράτος.

Τα σκάνδαλα είναι σκάνδαλα, αλλά το μεγαλύτερο, το σκάνδαλο των σκανδάλων είναι η ίδια η λειτουργία του καπιταλισμού. Οι αστικοί πολιτικοί είναι απλώς οι δισεχείς του συστήματος και βέβαια γι' αυτή τη συνεισφορά τους δικαιούνται την αμοιβή τους. Φυσικά και θα έχουν κάλυψη από τους συναδελφούς τους, γιατί και η αστική πολιτική είναι ένα ιδιαίτερα προσοδοφόρο της δικαιογλυφίας, το οποίο έχει δημιουργήσει τη δική του συντεχνία.

■ Σόου της δημοκρατίας ή κηδεία:

Εγινε και η σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, όμως χωρίς Παπαρήγα και Τσίπρα περισσότερο κηδεία θύμιζε, παρά σύσκεψη της. Ακόμη και ο αστικός Τύπος την υποβάθμισε, εκτιμώντας ότι μάλλον θα «τσίτωνε» τον κόσμο παρά θα τον έκανε να πετάξει σε νέφη εθνικής σύμπνοιας. Ούτε έβγαλε ούτε θα μπορούσε να βγάλει ειδήσεις αυτή η κολοβή σύσκεψη. Τα ίδια τετριμένα πράγματα είπαν οι πρωταγωνιστές της, για την τ

■ Λωρίδα της Γάζας

Συνένοχοι στον αποκλεισμό οι Ευρωπαίοι, ανυπότακτος ο λαός

Από το Γενάρη του 2010 έχει συντελεστεί μία σοβαρή χειροτέρευση της παροχής ηλεκτρικού ρεύματος στη Λωρίδα της Γάζας. Ο λόγος είναι ότι η μοναδική μονάδα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, το εργοστάσιο παραγωγής ισχύος της Γάζας, είναι ικανό να παράγει μόνο τη μισή ηλεκτρική ενέργεια που παρήγαγε πριν τον Γενάρη του 2010, εξαιτίας της έλλειψης κεφαλαίων που χρειάζονται για να αγοραστεί καύσιμο που απαιτείται για να δουλέψει το εργοστάσιο. Σαν αποτέλεσμα, σχεδόν όλοι οι 1.4 εκατ. παλαιστίνιοι κάτοικοι της Λωρίδας της Γάζας, εκτός από αυτούς που ζουν στην περιοχή της Ράφα (σ.σ. στα σύνορα με την Αγγλική) θα πρέπει να αντιμετωπίσουν προγραμματισμένες διακοπές ηλεκτρικού 8-12 ώρες την ημέρα, συγκριτικά με πριν το Γενάρη του 2010 που ήταν 6-8 ώρες». Αυτά αναφέρει στην εισαγωγή της η μικρή (μόλις τετρασελίδη) αναφορά του γραφείου «Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων στην κατεχόμενη Παλαιστινιακή περιοχή» του ΟΗΕ, που δημοσιεύτηκε στις αρχές της εβδομάδας.

Γιατί υπάρχει έλλειψη κεφαλαίων για την αγορά καυ-

σίμων; Γιατί απλούστατα από το Γενάρη του 2010 σταμάτησε η επιδότηση του εργοστασίου για την αγορά καυσίμων, που έδινε απευθείας η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόγραμμα που είχε ως αποτέλεσμα –όπως επισημαίνει η έκθεση– το εργοστάσιο να λειτουργεί με μόνο μία τουρμπίνα παράγοντας μόλις 30 MW, δηλαδή λίγο παραπάνω από το ένα πέμπτο της μέγιστης ισχύος του πριν τον αποκλεισμό (140 MW) και λιγότερο από τη μισή από την παραγωγή ισχύος το 2009 (60-65 MW).

Οι εκτεταμένες διακοπές ηλεκτροδότησης είναι μόνο η μία πλευρά του βασανιστήριου στο οποίο υποβάλλεται ο παλαιστινιακός λαός. Οι υπόλοιπες πλευρές δεν είναι μικρότερης σημασίας. Σύμφωνα με την έκθεση του ΟΗΕ, ο επιπτώσεις των ελλείψεων ηλεκτρικής ενέργειας εξαπλώνονται σε όλες τις φάσεις της κοινωνίας της Γάζας των κατοίκων, από τις μικροδουλειές των νοικοκυριών, τις υπηρεσίες υγείας και εκπαίδευσης, τη γεωργία, μέχρι την αποχέτευση και την ύδρευση. Στην τελευταία οι συνέπειες είναι καταστροφικές. Μόνο για 5 με 7 ώρες την ημέρα υπάρχει τρεχούμενο

νερό από το δίκτυο πόλης για τα νοικοκυριά, όχι μερικών περιοχών αλλά ολόκληρης της Λωρίδας της Γάζας. Τα νοσοκομεία δουλεύουν με γεννήτριες που συχνά χαλάνε και με UPS, τα οποία όμως χρειάζονται μπαταρίες οι οποίες απαγορεύεται να εισαχθούν από τις ισραηλινές αρχές. Κάποιος κόσμος (αυτοί που έχουν περισσότερα χρήματα) αγοράζει γεννήτριες, οι οποίες μπαίνουν στη Γάζα μόνο μέσω των τούνελ. Κι αυτές όμως είναι επικίνδυνες και πολλά απυχήματα έχουν προκληθεί από πυρκαγιές που έχουν ξεσπάσει κατά το άναμά του, ή από δηλητηριάσεις λόγω αναθυμιάσεων. Μόνο μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 2010, 17 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί και άλλοι 36 τραυματιστεί από τέτοια απυχήματα.

Το εργοστάσιο επεξεργασίας λυμάτων της Λωρίδας της Γάζας θα πρέπει να λειτουργεί χωρίς διακοπή για 14 μέρες για την πλήρη επεξεργασία των λυμάτων. Επειδή όμως αυτό δεν είναι εφικτό, τα λύματα διοχετεύονται συχνά στη θάλασσα προκειμένου να μην πλημμυρίσουν από αυτά οι κατοικημένες περιοχές. Ολα αυτά θα είχαν αποφευχθεί αν οι «ευαίσθη-

τοι» Ευρωπαίοι καταδέχονταν να δώσουν τα κονδύλια που χρειάζονται για να συνεχίσει να λειτουργεί κανονικά το εργοστάσιο. Ομως, αυτοί λειτουργούν ως συμπλήρωμα του αποκλεισμού κλείνοντας το μάτι στους Σιωνιστές. Με αυτόν τον τρόπο πιστεύουν ότι θα υποταχτεί ο λαός της Γάζας.

Πλανώνται όμως πλάνην οικτράν. Οι κάτοικοι της Γάζας αγωνίζονται για την επιβίωσή τους. Δεν το βάζουν κάτω. Ακόμα και το σιδερόφραγχο τείχος που χτίζει η Αίγυπτος στα σύνορα σε βάθος 20 μέτρων κατάφεραν κάποιοι να το τρυπήσουν, όπως μας πληροφορεί το BBC (6/5/10). «Πληρώνουμε περίπου 1.000 δολάρια για έναν άντρα με οξυγονοκάρφη για να έρθει και να το τρυπήσει. Μας παίρνει μέχρι τρεις βδομάδες για να το κόψουμε αλλά τα καταφέρνουμε στο τέλος», λέει ο Μοχάμεντ, Παλαιστίνιος από τη Γάζα, που τους τελευταίους 18 μήνες εργάζεται για την κατασκευή ενός από τα υπόγεια τούνελ, μήκους 750 μέτρων, για να καταλήξει: «Κάθε προβλήμα έχει τη λύση του», ντροπιάζοντας τους Αιγύπτιους που κάνανε μια τρύπα στο νερό...

■ Ξύλο πίσω από τα φώτα της δημοσιότητας...

Πάνε οι «τηλεμαραθώνιοι», πάνε και τα δακρύβρεκτα ρεπορτάζ με τα πεινασμένα παιδάκια στα χαλάσματα. Τώρα η Αϊτή βρήκε πλέον το δρόμο της στα... σκουπίδια της ενημέρωσης (εκεί που την είχαν κατατάξει χρόνια τώρα). Βλέπετε, πέρασαν τέσσερις μήνες από τον καταστροφικό σεισμό της 12ης Γενάρη, που κόστισε τη ζωή σε 230 χιλιάδες ανθρώπους και άφησε αστεγους πάνω από εκατομμύριο. Δε μπορούν τα κανάλια να ασχολούνται με τέτοια θέματα. Η «διεθνής κοινότητα» έκανε, άλλωστε, το καθήκον της (το πό-

σα λεφτά έφτασαν στους σεισμοπαθείς κανείς ίσως δεν θα το μάθει, τουλάχιστον όχι σύντομα) και η κυβέρνηση μπορεί πλέον να ξυλοφορτώνει τους διαδηλωτές στους δρόμους του Πορτ-Ο-Πρενς, όπως την περασμένη Δευτέρα, όταν 2.000 διαδηλωτές έξω από το Προεδρικό Μέγαρο βρέθηκαν αντιμέτωποι με πάνοπλους ροπαλοφόρους που τους έπνιξαν στα δακρυγόνα. Το έγκλημά τους; Ζητούσαν την παραίτηση του Πρεβάλ, του προέδρου-αρχυράνθρωπου των Αμερικανών, ο οποίος δήλωσε ότι θα παρατείνει τη θητεία του ένα τρίμηνο μετά τη λήξη της (τον ερχόμενο Φεβρουάρη στις 7), αν υπάρξει καθυστέρηση στη διενέργεια προεδρικών εκλογών...

■ Ρωσική επέκταση στη Μέση Ανατολή

Τη στιγμή που ο Ομπάμα ανανέωνε το καθεστώς κυρώσεων εναντίον της Συρίας για έναν αιώνα χρόνο, με το αιτιολογικό της υποστήριξης «τρομοκρατικών ομάδων» (έτοιμης της παλαιστινιακές οργανώσεις οι «δημοκράτες» στη Λατινική Αμερική), ο ρώσος πρόεδρος Ντιμίτρι Μεντβέντεφ επισκέπτηταν τη Συρία μαζί με τον υπουργό Ενέργειας κι ένα τοσούρημα από επιχειρηματίες και παρατρεχόμενους, στην πρώτη επίσκεψη ρώσου προέδρου στη Δαμασκό από τότε που... έπεισε ο τσάρος! Ο Μεντβέντεφ πρότεινε στο σύρο ομόλογό του, Μπασάρ αλ-Ασαντ, ανάπτυξη παραπέρα συνεργασίας στον πετρελαϊκό και γενικότερα στον ενεργειακό τομέα και του δήλωσε ότι η Ρωσία θα μπορούσε να κατασκευάσει πυρηνικούς σταθμούς στη Συρία. Σημειώνουμε ότι η Συρία αντιμέτωπηζε προβλήματα στην ηλεκτροδότηση για χρόνια (με συχνά μπλακάουτ), επειδή η παροχή ισχύος καλύπτει μόλις τα δύο τρίτα της ζήτησης.

Ο Μεντβέντεφ, όμως, δε συναντήθηκε μόνο με τον Ασαντ. Συναντήθηκε και με τον «αρχι-τρομοκράτη» Χάλεντ Μισάλ (ηγέτη της Χαράς, που ζει εξόριστος στη Δαμασκό), από τον οποίο ζήτησε –χωρίς αποτέλεσμα– να επιταχύνει την επίλυση του ζητήματος του Γκιλάντ Σαλίτ (του ισραηλινού λοχία που συνελήφθη από την παλαιστινιακή αντίσταση το καλοκαίρι του 2006). Ο Μισάλ του απάντησε ότι αυτό δε μπορεί να γίνει χωρίς μια δίκαιη ανταλλαγή κρατουμένων.

Μετά τη διήμερη επίσκεψη στη Συρία, ο Μεντβέντεφ πήγε στην Τουρκία, όπου υπέγραψε συμφωνία με τον Ερντογάν για την κατασκευή ενός πυρηνικού εργοστασίου με τέσσερις αντιδραστήρες, αξίας 20 δισ. δολαρίων. Τέλος, ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών, Σεργκέι Λαζρόφ, απέριψε κάθετα την προειδοποίηση της Ουάσιγκτον, ότι αν η Ρωσία πουλήσει πυραύλους S-300 στο Ιράν (πρόγραμμα που παζαρεύεται) αυτό θα έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στις αμερικανο-ιρανικές σχέσεις. Η Ρωσία αρχίζει να... καλπάζει για να καλύψει το χαμένο έδαφος στον ενδο-ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό στη Μέση Ανατολή.

Με παρωδία διαλόγου κοροϊδεύουν οι Σιωνιστές

Η πρόκληση γίνεται ακόμα πιο μεγάλη όταν οι Σιωνιστές (δεσμεύονται) (διά στόματος Νετανιάχου) για τη μη κατασκευή των 1.600 νέων κατοικιών για τους εποικους στον εποικισμό Ραμάτ Σλόμι για τα επόμενα δύο χρόνια, την ίδια στιγμή που ο Δήμαρχος της Ανατολικής Ιερουσαλήμ βγαίνει και δηλώνει ότι οι ανεγέρσεις νέων κατοικιών θα συνε-

νότητα θα πάρει περισσότερο από ένα χρόνο και το ξεκίνημα της κατασκευής θα απαιτούσε αρκετά χρόνια¹, δήλωσε το γραφείο του Νετανιάχου το Μάρτη. Με άλλα λόγια, η κατασκευή δεν θα έπειτε να αναμένεται να ξεκινήσει μέχρι το τέλος του δίχρονου παγώματος (σ.σ. των εποικισμών που υποσχέθηκε ο Νετανιάχου).

Η χαριστική βολή

Οσο κι αν προσπαθεί να το επενδύσει προπαγανδιστικά με δραματικούς τόνους ο υπουργός Εργασίας, όσο κι αν το υποβαθμίζουν τα αστικά ΜΜΕ, όσο κι αν προσπαθούν οι πονηροί Πασόκοι να πείσουν ότι είναι πιο «ήπιο» από το δωσιλογικό Μνημόνιο με την τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, η αλήθεια δεν αλλάζει: το προσχέδιο νόμου «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις» είναι η χαριστική βολή σε ό,τι έως τώρα γνωρίζαμε ως Κοινωνική Ασφάλιση.

Δεν πρόκειται για μια από τις συνηθισμένες αντιασφαλιστικές ανατροπές, οι οποίες αμφισβήτησαν τις βασικές παραμέτρους της Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά διατηρούσαν τον πυρήνα της. Πρόκειται για μια ριζική ανατροπή, που μετατρέπει την Κοινωνική Ασφάλιση σε μια κακής μορφής ιδιωτική ασφάλιση. Χειρότερη από την ιδιωτική ασφάλιση που ισχύει στις ΗΠΑ.

Οι συντάξεις μετατρέπονται σε φιλανθρωπικά βοοθήματα, χωρίς καν την εγγύηση του κράτους. Ολοι οι μισθωτοί, ανεξαρτήτως Ταμείου, μπαίνουν σ' ένα μιζέρ και αλέθονται, για να βγει στο τέλος ένας πολτός, για τον οποίο θα ισχύει ένα μόνο δόγμα: απέναντι στην ασφάλιση είσαι άτομο. Οσα περισσότερα βάζεις τόσα περισσότερα παίρνεις, χωρίς βέβαια να έχεις και ιδιαίτερες προσδοκίες. Οι αρχές της κοινωνικής αλληλεγγύης και της αλληλεγγύης των γενεών, που έστω και στρεβλά εξακολουθούσαν να ισχύουν έως τώρα, παύουν να υφίστανται.

Οι παράμετροι αυτού του νέου ασφαλιστικού συστήματος είναι πολλές. Τις βασικότερες τις αναλύουμε συνοπτικά στις σελίδες 8 και 9 αυτού του φύλλου. Για να συνειδητοποιήσουμε όλοι και όλες το μέγεθος της επίθεσης. Για να πληροφορηθούμε ότι κανένας δεν μένει άθιχτος. Οποτε και αν συνταξιοδοτηθεί, σε όποιο Ταμείο κι αν είναι ασφαλισμένος. Για να συναισθανθούμε το βάρος της ευθύνης απέναντι στον εαυτό μας, αλλά και απέναντι στις γενιές που θα 'ρθουν.

Οι εργαζόμενοι του σήμερα, νέοι και μεγαλύτεροι, έχουν στις πλάτες τους ένα ιστορικό καθήκον. Να σώσουν την Κοινωνική Ασφάλιση. Να μην περάσει το έκτρωμα της κυβέρνησης Παπανδρέου. Για να μπορέσουν στη συνέχεια να διεκδικήσουν αυτά που μας αφαίρεσαν με τις διαδοχικές αντιασφαλιστικές ανατροπές από το 1990 μέχρι το 2008 και να διαμορφώσουμε όρους για μια Κοινωνική Ασφάλιση που ν' ανταποκρίνεται στις στοιχειώδεις ανθρώπινες ανάγκες αυτών που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο.

Περιθώρια δεν υπάρχουν. Η αδράνεια ισοδυναμεί με ταξική αυτοκτονία. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν πρόκειται να κάνει τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκανε ως τώρα. Μια-δυο ντουφεκιές για την τιμή των όπλων, που οδηγούν σε σίγουρη ήττα. Οι πρωτοπόροι εργαζόμενοι να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

■ Μοναδικό κεκτημένο το μέγιστο κέρδος

Συζήτηση περί κεκτημένων με δημοσιογράφο του «Βήματος» και τον υπουργό Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου. Ο υπουργός, με το γνωστό υφάκι του, δίνει καταρχάς τον ορισμό της έννοιας «κεκτημένο»: «Η λέξη κεκτημένο είναι φορτισμένη πολιτικά. Υπάρχουν κεκτημένα που αφορούν δικαιώματα τα οποία καλώς- και ευτυχώς έχουν κατατηθεί. Υπάρχουν όμως "κεκτημένα" που αφορούν συντεχνιακές διεκδικήσεις, στις οποίες κάποια στιγμή το κράτος υποχώρησε και τις οποίες πρέπει να τις ξαναδούμε». Και ποιες είναι οι «συντεχνιακές διεκδικήσεις» που κακώς βαφτίζονται κεκτημένα; «Ένα σταθερό ποσοστό κέρδους σε συγκεκριμένα επαγγέλματα» (ποιας είναι αυτά άραγε;) και οι «ελάχιστες αμορβάνισες σε μια σειρά κλάδους». Οι συλλογικές συμβάσεις, δηλαδή. Το μόνο που δεν είναι κακώς νοούμενο κεκτημένο είναι το μέγιστο κέρδος των καπιταλιστών, γι' αυτό και η κυβέρνηση κάνει ό,τι μπορεί για να τους ταξιδεψαν. Πώς; Εκτός των άλλων, καταβαφτίζοντας «συντεχνιακές διεκδικήσεις» τους μισθούς και τα μεροκάματα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

■ Τσιράκι των καπιταλιστών

Στην ίδια συνέτευξη, ο Παπακωνσταντίνου περιγράφει πώς πείστηκε η τρόικα να μην επιμένει στο κόψιμο του 13ου και του 14ου μισθού, όταν οι υπουργοί έξι γησαντές έτη πέτρωνεν και έλαβαν τούτων νέα να μένε-

οτι υπαρχουν και αλλοι τροποι για να γινει μειωση μισθων! «Μια στιγμή. Από αυτά που λέτε συμπεραίνω ότι τελικά δα μειωθούν οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα μέσω των μηχανισμών της αγοράς», παραπτερει ο δημοσιογράφος. Ατάραχος ο Γλαπακων σταντίνου δίνει μια απάντηση που μόνο ένα τοιράκι των καπιταλιστών δα μπορούσε να δώσει: «Θα υπάρξει σίγουρα κάποια συγκράτηση. Ήδη νομίζω πως όλοι μας ξέφουμε ότι γίνονται επαναδιαπραγματεύσεις και ότι καταβάλλεται προσπάθεια από τις επιχειρήσεις να συγκρατήσουν μισθούς όπου μπορούν. Γιατί όταν έχουν την επιλογή ανάμεσα σα στο να κάνουν απολύσεις ή να υπάρξει κάποια μισθολογική συγκράτηση, πολλές επιχειρήσεις προτιμούν τη συγκράτηση των μισθων». Ή σου κόβω το μισθό ή απολύεσαι, είναι το μήνυμα. Γιατί να μην το κάνουν οι καπιταλιστές, όταν ο ίδιος ο υπεριουργός το διαμηνύει δημόσια και δραστήτα;

■ Δεν υπάρχει επιστροφή

Από την ίδια πάντα συνέντευξη, παραδούμε την τελευταία ερωταπόκριση, που εφημερίδα υποσημείωσε με έντονα γράμματα:

«— Εχετε πει ότι στη διάρκεια του πρωγράμματος για να χαλαρώσετε κάποια μέτρα χρειάζεται η συμφωνία του ΔΝΤ. Στη τέλος του προγράμματος σκέφτεστε να επονεψήσετε, ας πούμε, τα δώρα που έχουν καπεί στον δημόσιο τομέα;

«Δεν μπορώ να δεσμευτώ σε μια επονοματοφορά που δα εξαρτηθεί από την καταστασή που δα επικρατεί τότε. Σε κάδε πρόπτωση από τώρα ως τότε δα έχουμε έναν εντελώς νέο μισθοδόγιο δημοσίων υπαλλήλων. Θα υπάρξει συνολική επαναδιαρρύθμιση με την ενοποίηση επιδομάτων μέσα στους μισθούς. Θα είμαστε σε ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον όταν δα τελειώσει το πρόγραμμα».

■ Ηλιπότερος (1)

Ελεγε ο Α. Λοβέρδος, στη σύντετη Τύπου που κάλεσε στις 15 Μάη, για να μιλήσει για το Μνημόνιο κυβέρνηστροικά, πριν καθώς αυτό δοθεί στη δημοσιότητα:
«Οποιος ισχυρίζεται ότι υπάρχει
η δυνατότητα να καταργηθεί συν-
λογική διαπραγμάτευση και σύμ-
βαση με νόμο, αγνοεί το γεγονός
ότι οι συγκεκριμένες συλλογικές
διαπραγματεύσεις και συμβάσεις
προστατεύονται από τον Ευρω-
παϊκό Κοινωνικό Χάρτη. Δε δο-

μπορούσε κανένας να τις καταργήσει».

Αναφέρει το νομοσχέδιο, που λίγες ώρες αργότερα κατατέθηκε στη Βουλή και πλέον έχει γίνει νόμος του κράτους: «Οι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων [σ.ο. πρόκειται για τις παραγράφους με τις οποίες πετυχούνται εκ νέου μισθοί, δώρα και επιδόματα] καπισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας».

Ο –και καθηγητής συνταγματικού Δικαίου – υπουργός Εργασίας προσπάθησε εν ψυχρώ να παραπλανήσει τους δημοσιογράφους, ψευδόμενος ξεδιάντροπα, ενώ γνώριζε ότι με το νομοσχέδιο που και ο ίδιος συνυπογράφει καταργούνται συλλογικές συμβάσεις, οι οποίες –όπως ο ίδιος λέει– «προστατεύονται από τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη» και «δε δα μπορούσε κα-

■ Τραγωδία για ποιόν;

«Ζούμε μια κρίση, το εύρος και το βάθος της οποίας δεν μπορούσαμε ποτέ να φανταστούμε και ας ελπίσουμε να μην καταλήξει σε τραγωδία», δήλωσε προ ημερών ο «πολύς» Γιόσκα Φίσερ, στα νιάτα του μασίκος, μετά «πράσινος», στη συνέχεια υπουργός Εξωτερικών της υπεριαλιστικής Γερμανίας και τώρα επίσημος προπαγανδιστής της αμερικανικής κοινωνίας που προωθεί την κατασκευή του αγωγού Nabucco (για τον ρωσικών συμφερόντων North Stream εργάζεται ο τέως καγκελάριος Γκέρντναρτ Σοέπτελ

Δεν ξέρουμε τι μπορούσε και τι δε μπορούσε να φανταστεί ο Φίσερ, που δεν έχει δά και βαθιές γνώσεις στην πολιτική οικονομία, μπορούμε, όμως να καταλάβουμε πολύ καλά τι εννοεί όταν αναφέρεται σε τραγωδία. Εννοεί το ενδεχόμενο να εκραγούν προλεταριακές επαναστάσεις που δια δέσουν σε κίνδυνο τα καπιταλιστικά καθεστώτα. Ε, αυτό για μας δεν δια ήταν τραγωδία, αλλά ευτυχία.

νένας να τις καταργήσει».

■ Ψευταράς (2)

Το βράδυ της περασμένης Δευτέρας, λίγη ώρα μετά τη συνέντευξη Τύπου κατά την οποία παρουσίασε το προσχέδιο νόμου για το Ασφαλιστικό, ο Λοβέρδος εμφανίστηκε στην εκπομπή του Πρετεντεράκου στο Μεγα. Κάποια στιγμή ρωτήθηκε για το νέο ΛΑΦΚΑ και με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου απάντησε ότι το χαράτσι που δα μπει δεν δα αφορά το σύνολο μιας σύνταξης, αλλά το τμήμα πάνω από τα 1.400 ευρώ.

Την επομένη το πρωί, στο πρωινάδικο του Μεγα εμφανίστηκε ο υφυπουργός Γ. Κουτρουμάνης και απαντώντας σε ανάλογο ερώτημα είπε πως το χαράστοι του νέου ΛΑΦΚΑ δια αφορά το σύνολο της σύνταξης, αρκεί αυτή να είναι πάνω από 1.400 ευρώ. Ο «οικοδεσπότης» Καμπουράκης, που είχε πάρει μέρος και στην εκπομπή του Πρετεντέρακου, εξανέστη και δύμισε τι είχε πει την προηγούμενη βραδιά ο Λοθέρδος. Ο Κουτρουμάνης άδειασε εν ψυχρώ τον υπουργό του και ο Καμπουράκης, με το αίσθημα του απατημένου παπαγαλάκιου, παρατήρησε ότι στην κυβέρνηση επικρατεί ασυνεννοησία. Ήταν σαν να έλεγε: εγώ είμαι πρόδυμος να σας κάνω το παπαγαλάκι σε κάθε περίπτωση, μη με εκδέτετε όμως, βάζοντάς με να υποστηρίξω πότε κάτι και πότε το αντίδετό του.

■ Ρόμπα ξεκούμπωτη

Ο Λοβέρδος γυρίζει και λέει ψέματα στα ΜΜΕ και ο Παπακωνσταντίνου δεν διστάζει να γίνει ρόμπα, εμφανιζόμενος σαν delivery boy της τρόικας των ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ. Περιέγραφε σε τηλεοπτική εμφάνισή του μια συζήτηση με τους επιπηρητές της τρόικας. Εσείς δεν μου είχατε πει –υποτίθεται ότι τους έλεγε– ότι τα μέτρα του Μαρτίου ήταν επαρκή και πως δημιούργησαν και ένα μαξιλάρι για τυχόν αποκλίσεις από το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης; Ναι –υποτίθεται ότι του απάντησαν– αλλά αυτό ίσχυε πριν από δύο εβδομάδες!

Δεν είμασταν εκεί για να ξέρουμε αν όντως έγινε αυτός ο διάλογος. Ομως, εμάς δεν μας ενδιαφέρει τι λένε οι επιπρητές. Μας ενδιαφέρει τι λέει ο αρμόδιος υπουργός της ελληνικής κυβέρνησης, ο οποίος παραδέχεται ότι δεν άλλαξε απολύτως τίποτα και όμως οι επιπρητές απαίτησαν άλλα μέτρα. Και η κυβέρνηση τα αποδέχτηκε μέχρι κεραίας. Ήταν εκβιασμός; Αν ναι, γιατί τον δέχτηκε η κυβέρνηση, αφού οικονομικά τα μέτρα δεν ήταν επιβεβλημένα και αρκούσαν τα προηγούμενα; Γιατί ο Παπακωνσταντίνου (ο Παπανδρέου, για να ακριβολογούμε) υπέγραψε το Μνημόνιο, που ακόμα και στις «προβλέψεις» ανατρέπει πλήρως το ΠΣΑ; Τι μεσολάβησε; Το μόνο που μεσολάβησε είναι τα τοκογλυφικά επιτόκια με τα οποία θα δανείσουν το ελληνικό κράτος οι «σωτήρες».

■ To come back tou Μπένι

Και ξαφνικά, ο Βενιζέλος απέκτησε και πάλι φωνή. Εκεί που κα-
δόταν σιωπηλός στο Πεντάγωνο [γιατί όλα αυτά τα στρατόγκαυλα
τα βαριέται] και έκλαιγε τη μοίρα του, επιστυρατεύτηκε από το
Γιωργάκη ως στέλεχος πρώτης γραμμής για να σηκώσει ένα μέ-
ρος από το βάρος της κυβερνητικής πολιτικής. Και δεν είπε όχι.
Αρχισε να βγαίνει μπροστά, και στη Βουλή και στα ΜΜΕ. Για
ποιο λόγο το κάνει; Μα για να βρεθεί πάλι στην πρώτη γραμμή
και να καταγραφεί ως η διάδοχη λύση στο ΠΑΣΟΚ. Ο Παπαν-
δρέους δεωρείται τελειωμένος, αυτός θα χρεωδεί την ήπτα του
ΠΑΣΟΚ και ο Βενιζέλος θα διεκδικήσει το κόμμα, δυμίζοντας στο
μεν εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ ότι αυτός δεν κρύφτηκε στα δύσκο-
λα, ούτε υπονόμευσε τον Παπανδρέου, στο δε εκλογικό σώμα
ότι η χάραξη της πολιτικής δεν ήταν δίκη του ευδύνη. Κάπως έτσι
αναβαπτίζονται στα αντιπολιτευτικά νάματα όλα τα σκυλιά της
αστικής εξουσίας. Ο Βενιζέλος σήμερα προβάλλει πραγματικά
ως μελλοντική λύση εξουσίας, αν και σε συνθήκες πολιτικής κρί-
σης κάθε πρόβλεψη είναι παρακινδυνευμένη.

■ Έχει μούτρα και μιλάει!

Αν χρειαστούν νέα μέτρα δα σημαίνει ότι έχω αποτύχει, δήλωσε με το γνωστό υφάκι του ο Γαπακωνσταντίνου σε τηλεοπτική του εμφάνιση. Δηλαδή, δεωρεί ότι ως τώρα έχει πετύχει! Πόσες φορές διαβεβαίωσε τον ελληνικό λαό ότι αποκλείεται να χρειαστούν νέα μέτρα; Πάρα πολλές. Και τρεις φορές αυτοδιαψεύστηκε. Και δα αυτοδιαψευστεί και άλλες. Δεν το λέμε εμείς, το λένε τ' αφεντικά του, οι επιτηρητές της τρόικας, που έγραψαν στο Μνημόνιο [και ο Γαπακωνσταντίνου με τον Παπανδρέου το αποδέχτηκαν], ότι υπάρχουν αιθεβαιότητες στο Πρόγραμμα και πως η κυβέρνηση δεσμεύεται να πάρει όλα τα πρόσθετα μέτρα που δα απαιτηθούν, μεταξύ των οποίων κυρίως μέτρα περικοπής των δαπανών [δηλαδή, νέο πετσόκομρα μισθών και συντάξεων].

Οι Πασδόκοι κάνουν σπέκουλα με την (ακόμη υπό σκέψη) εξεταστική επιτροπή για την οικονομία, που υποτίθεται ότι δα χρεώσει εγκλήματα σε υπουργούς της ΝΔ. Μ' αυτή τη λογική ο Παπακωνσταντίνου δα έπρεπε ήδη να έχει «φάρει» ισοβία.

— ενύχτησαν οι υπουργοί Οικονομικών — της ΕΕ την περασμένη Κυριακή. 11 ολόκληρες ώρες χρειάστηκαν για να καταλήξουν σε μια συμφωνία υλοποίησης της κατεύθυνσης που έδωσε η σύνοδος κορυφής (δυο μέρες πριν) για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού «στήριξης». Οπως αποκάλυψε ο Παπακωνταντίνου (τηλεόραση ΣΚΑΙ), «υπήρχε μια σαφέστατη εικόνα γύρω από το τραπέζι, όπι αν δεν βγει από εδώ κάπι πολύ συγκεκριμένο και πολύ πειστικό, την επόμενη μέρα έχουμε την κατάρρευση του ευρώ». Στις 12 παρά 5 τη νύχτα «χτύπησε συναγερμός», γιατί άνοιγε το χρηματιστήριο του Σιδνεϊ. Επειδή δεν τα βρήκαν, μετέθεσαν τη dead line στις 2 τα χαρόματα, που άνοιγε το Τόκιο. Κάπου εκεί κατέληξαν σε συμφωνία.

Και γιατί δεν τα ευρίσκουν πιο πριν; Ιστί πέρα από τα 60 δισ. που συμφώνησαν να προέρχονται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, στα υπόλοιπα 440 δισ. από το ευρωπαϊκό «πακέτο» δεν συμφωνούσαν. Η Γερμανία ήθελε να συνε-

σμα το έχουμε δει να αποτυπώνεται πεντακάθαρα στα δυο Μνημόνια τα οποία αποτελούν νόμο του ελληνικού κράτους παρά τη μαζικότατη διαμαρτυρία των εργαζόμενων.

Ο γερμανός υπουργός Οικονομικών
Β. Σόιμπλε, λίγες μέρες πριν υπογράφει
η συμφωνία Ελλάδας-τρόικας και μοι
λονότι το προεκλογικό κλίμα στη Γερ
μανία ήταν φορτισμένο σε βάρος του
κυβερνώντος κόμματος, είχε σπεύσει να
καθησυχάσει τους συμπατριώτες του
λέγοντας ότι με τους όρους που συμ
φωνήθηκαν, η αγορά ελληνικών ομολό
γων είναι μια πάρα πολύ συμφέρουσα
επένδυση. Αν δεν ήταν, δεν θα έσπευ
δαν γερμανικές τράπεζες και ασφαλ
στικές εταιρίες να δεσμευτούν ότι θα
αγοράσουν ομόλογα ύψους 8 δισ. ευρώ
από ελληνικές τράπεζες, ούτε οι γερ
μανικές τράπεζες να στηρίξουν την ισ

Πριν προλάβουν να χαρούν, όμως, ο

Η ελληνική «κινεζοποίηση» έγινε ευρωπαϊκή

χιστεί το καθεστώς των διμερών δανείων, ενώ όλοι οι υπόλοιποι ήθελαν να θεσπιστεί ένα καθεστώς εγγυήσεων. Οπως είπε ο Παππακωνσταντίνου, στο παραπέντε «βρέθηκε ένα υβριδικό μοντέλο, που τα χωράει και τα δύο μέσα, άρα έχουμε 500 δισ. από την ΕΕ συν 250 δισ. από το ΔΝΤ».

Το πρόβλημα, λοιπόν, δεν ήταν η Ελλαδίτσα, με το 2,5% του ΑΕΠ της ΕΕ. Η Ελλαδίτσα ήταν απλά το πειραματόζωο, για να δοκιμαστούν μέθοδοι διαχείρισης της κρίσης, όγνωστες μέχρι τώρα, όπως πολλές φορές έχει επισημανθεί από τις στήλες της «Κ». Η ΕΕ, μέσω του ελληνικού πειράματος δοκίμασε πρώτο τις αντοχές του ευρώ και δεύτερο τις αντοχές του προλεταριάτου σε μέτρα λιτότητας και εργασιακού μεσαίωνα που έως τώρα είχαν εφαρμοστεί μόνο σε χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου.

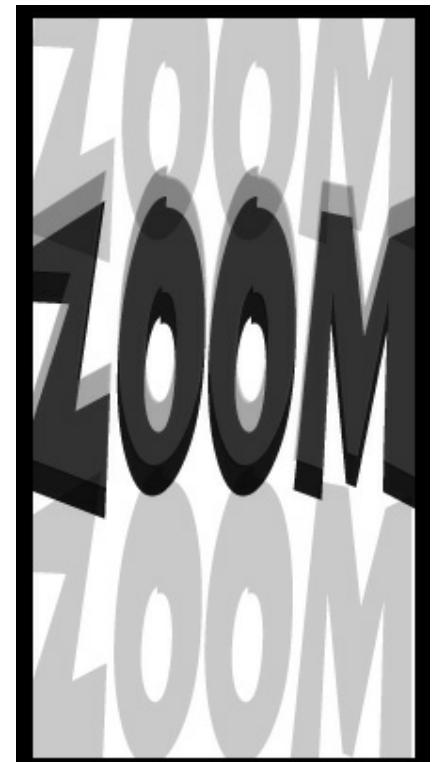
Οσο οι επιθέσεις του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου κατευθύνονταν μόνο στο ελληνικό κρατικό χρέος, η ΕΕ (χάρη στη γερμανική εμμονή) έξινε αδιάφορα τη μύτη της και αρκούνταν σε... δηλώσεις στήριξης, για τις οποίες ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου πανηγύριζαν, όμως οι «κερδοσκόποι» τις υποδέχονταν με νέες επιθέσεις. Οταν η ελληνική κυβέρνηση έφτασε ένα βήμα πριν την παύση πληρωμών, που θα έπληττε κυρίως ευρωπαϊκές τράπεζες (αυτές κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος των ελληνικών ομολόγων) και θα ταρακουνούσε το ευρώ, έσπησαν το μηχανισμό «στήριξης», αφού προηγουμένως η Γερμανία είχε φροντίσει να φέρει και στην ευρωζώνη το ΔΝΤ, που έχει το καλύτερο know how στη διαμόρφωση προγραμμάτων δημοσιο-

ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δοκίμασαν οδυνηρή έκπληξη. Οι επιθέσεις συνεχίζονται στηκαν στο κρατικό χρέος της Πόρτο Γαλιάς και της Ιστιανίας, ενώ άρχισαν να διευρύνονται αισθητά και τα spread της Ιταλίας. Την ίδια στιγμή, η Moody's διέρρευσε πως στις επόμενες τεσσερις εβδομάδες θα προχωρήσει σε νέα υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας, πιθανόν στην κατηγορία junk. Τι σήμαινε αυτό; Οτι για το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο ο μηχανισμός «στήριξης» δεν σήμαινε απολύτως τίποτα. Μπορεί οι υπουργοί Οικονομικών της Γερμανίας και της Γαλλίας να δήλωσαν ότι πρέπει να δημιουργηθεί ευρωπαϊκός οίκος πιστοληπτικής αξιολόγησης, αυτό όμως ανήκει στη σφαίρα του επιθυμητού. Εν τοις πράγμασι, οι «αγορές» κινούνται μόνο με τις αξιολογήσεις που εκδίδουν οι τρεις αμερικανικοί οίκοι (Moody's, Standard & Poor, Fitch).

Στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες σήμερα μανε συναγερμός. Συνειδητοποίησαν όλοι πως έπρεπε να δημιουργήσουν ένα μηχανισμό με σημαντικά κεφάλαια, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τις προσεχείς «κερδοσκοπικές» επιθέσεις των μεγάλων funds, που έχουν επιλέξει τα κρατικά χρέη ως «τόπο» ανάπτυξης της δαιδαλώδους κερδοσκοπικής δραστηριότητάς τους (με τη συνεχή δημιουργία παραγωγών και παροιγώγων των παραγώγων). Εποι, ξεκίνησε το παζάρι για τη δημιουργία του ευρέως πλέον μηχανισμού «στήριξης», με τα 500 δισευρώ από την ΕΕ και άλλα 250 από τη ΔΝΤ, που θα έχει και την ευθύνη της επιτήρησης (λόγω know how, όπως είπαμε).

αυτοπροβαλλόμενοι σαν... πρωτοπόροι (τρομάρα τους!). Κάποιοι αναλυτές της δεκάρας φθείρουν τα πληκτρολόγιά τους γράφοντας ότι η ΕΕ άρχησε, λόγω των προσωπικών εμμονών της Μέρκελ. Ομως, ο μηχανισμός δε μπορούσε παρά να αργήσει να στηθεί, για τρεις βασικούς λόγους. Πρώτο, έπρεπε να τεσταριστούν οι δυνατότητες των πιο επιθετικών από τα hedge funds του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου που «τζογάρουν» στα κρατικά ομόλογα. Δεύτερο, έπρεπε να ανέβουν τα επιτόκια, ώστε αυτοί που θα δανείσουν να έχουν μια πολύ ψηλή απόδοση. Τρίτο, έπρεπε να εξασφαλιστούν όροι αποπληρωμής, με προγράμματα τύπου Μνημονίου.

Από τη στιγμή που υπογράφηκε και ψηφίστηκε από την ελληνική Βουλή το Μνημόνιο, ουδείς ασχολήθηκε με την Ελ-

λάδα. Αντίθετα, όλοι οι άρχισαν να ασχολούνται με την Ισπανία και την Πορτογαλία. Ιδού πως περιέγραψε τη δραματική συνεδρίαση του Ecofin ο Παπακωνσταντίνου: «Τα καλά λόγια για αυτά που έχουμε κάνει, ήταν σαφή. Εμείς δεν ήμασταν στο εδώλιο, είχαμε την εύκολη θέση, αν θέλετε. Ήταν μια από τις λίγες φορές, που δεν χρειάστηκε να εξηγήσουμε, να πείσουμε κτλ. Το δεύτερο ήταν ότι η πίεση που είχαμε εμείς, πέρασε σε όλλες χώρες. Ισπανία και Πορτογαλία δέχτηκαν αιφόρητη πίεση να πάρουν μέτρα. Καταλάβαινα πως αισθάνονται, γιατί ήμουν εγώ εκεί τον Φεβρουάριο, έχοντας ένα πρόγραμμα με συγκεκριμένα μέτρα το οποίο είχε εγκριθεί και μου ζητούσαν και άλλα μέτρα».

Την Τρίτη, ο Θαυμάτερο ανακοίνωσε δεύτερο πακέτο αντιλαϊκών-αντεργατικών μέτρων στην Ισπανία. Το ίδιο και ο Σόκρατες στην Πορτογαλία. Πίεση ασκείται και στην Ιταλία, ενώ μέτρα για το ασφαλιστικό ανακοίνωσε και η κυβέρνηση Φιγιόν στη Γαλλία. Η επιβολή του εργοστακού μεσαίωνα και η σκληρή δημοσιονομική λιτότητα είναι ο όρος για να λειτουργήσει ο μηχανισμός «στίριξης». «Αυτά τα χρήματα βρίσκονται στο τραπέζι υπό τον όρο ότι καθένας θα τεθεί υπό ένα σύστημα συλλογικής πειθαρχίας και μηχανισμού επιπήρησης», δήλωσε ο αναπληρωτής υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Γαλλίας Πιερ Λελούς. Η φράση αυτή νομίζουμε ότι τα λέει όλα.

Πέτρος Γιώτης

Προπαγάνδα με ψευτιές

Θορυβημένη από τη μαζικότατη απεργία της 5ης Μάη και τους τρεις νεκρούς, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποφάσισε στο Ασφαλιστικό να δοκιμάσει τις παλιές προπαγανδιστικές μεθόδους της. Ο λοβέρδος τύπωσε ένα προσχέδιο (και όχι σχέδιο) νόμου, το οποίο το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε με συνοπτικές διαδικασίες. Το προσχέδιο αυτό σε δυο-τρία σημεία «ξεφύγει» απ' όσα προβλέπονται στο Μνημόνιο που η κυβέρνηση Παπανδρέου υπέγραψε με ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ και έτσι οι Πασόκοι προπαγανδιστές άρχισαν να ψυθυρίζουν διάφορα περί «ήπιας» προσέγγισης και τα συναφή. Νομίζουν ότι εφαρμόζοντας τη λογική του Χότζα, μπορεί να εξαπατήσουν κάποιους, τη στιγμή που πρωθυπουργός ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν αλλάζει κάποιες παραμέτρους (έστω και βασικές) του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά ξεθεμελώνει ό,τι έως τώρα γνωρίζαμε ως Κοινωνική Ασφάλιση.

Θεωρούμε βέβαιο ότι η κυβέρνηση έχει ενημερώσει τους «επιτηρητές» για τις προπαγανδιστικές ανάγκες της και πως αυτοί έχουν δώσει την έγκριση τους, επειδή αντιλαμβάνονται ότι η κατάσταση στην Ελλάδα βρομάει μπαρούτι. Αυτά που εμφανίζονται ως «ήπια» προσέγγιση θα αποκατασταθούν σύμφωνα με όσα προβλέπει το Μνημόνιο, είτε τις επόμενες εβδομάδες, είτε μετά από ένα χρονικό διάστημα, διότι δεν έχουν άμεσο δημοσιονομικό κέρδος. Οταν ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος ρωτήθηκε επίμονα σε σχέση με όσα προβλέπει το Μνημόνιο, δεν έδωσε καμιά απάντηση, αλλά άφησε να φανεί πως η διαπραγμάτευση με τις Βρυξέλλες θα συνεχιστεί το επόμενο 20ήμερο, μέχρι το προσχέδιο να γίνει νομοσχέδιο και να κατατεθεί για ψήφιση στη Βουλή. Επομένως, μπορεί και σ' αυτό το διάστημα ν' αλλάξουν ορισμένα στοιχεία.

Ομως, και τίποτα να μην αλλάξει, το νομοσχέδιο αυτό είναι ό,τι χειρότερο έχει θεσπιστεί από καταβολής Κοινωνικής Ασφάλισης. Αν περάσει, τότε δεν θα πρέπει να μιλάμε για Κοινωνική Ασφάλιση, αλλά για υποχρεωτική ιδιωτική ασφάλιση. Με τα στοιχεία που υποτίθεται ότι συνιστούν «ήπια» προσέγγιση ασχολούμαστε αναλυτικά στις διπλανές στήλες. Εδώ θα αποκαλύψουμε τις χοντρές ψευτιές με τις οποίες η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας προσπαθεί να πλασάρει το νομοσχέδιο.

Ο λοβέρδος έκανε μια εισήγηση-παρουσίαση στο υπουργικό συμβούλιο, την οποία έδωσε και στους δημοσιογράφους. Σ' αυτή την εισήγηση, λοιπόν, εμφανίζεται η συντριπτική πλειοψηφία των συνταξιούχων του ΙΚΑ να παίρνει με το νέο σύστημα μεγαλύτερη σύνταξη απ' ότι που θα έπαιρνε με το παλιό σύστημα!

Πρόκειται για ψευτιά και απάτη του αισχύστου ειδους. Τι έκανε ο λοβέρδος; Πρώτον, υπολόγισε ότι όλοι οι συνταξιούχοι θα πάρουν και τη βασική σύνταξη των 360 ευρώ, ενώ αυτή θα δίνεται με εισοδηματικά κριτήρια. Δεύτερο, έκανε αποτελεωνά με τις συντάξιμες αποδοχές, βάσει των οποίων υπολογίζεται η σύνταξη. Και όλοι οι συνταξιούχοι να πάρουν τη βασική σύνταξη, είναι τέτοια η μείωση της αναλογικής σύνταξης που θα προκύψει γενική μείωση και μάλιστα μεγάλη. Η σύνταξη βγαίνει πολλαπλασιάζοντας τις συντάξιμες αποδοχές με το ποσοστό αναπλήρωσης. Ο λοβέρδος χρησιμοποίησε μεν τα διαφορετικά ποσοστά αναπλήρωσης του παλιού και του νέου συστήματος, όμως χρησιμοποίησε τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές. Το νέο σύστημα, όμως, δεν αλλάζει μόνο το ποσοστό αναπλήρωσης. Άλλαζε και τις συντάξιμες αποδοχές. Και τις αλλάζει σε τρόπο ώστε να πετυχθεί το τελικό ποσό. Οι συντάξιμες αποδοχές σήμερα είναι ο μέσος όρος της τελευταίας πενταετίας (παλιότερα ήταν ο μέσος όρος της τελευταίας διετίας και ακόμα πιο παλιά ήταν ο τελευταίος μισθός). Στο νέο σύστημα θα είναι ο μέσος όρος ολόκληρου του εργασιακού βίου, με αποτέλεσμα να πέσουν πάρα πολύ. Ο λοβέρδος, όμως, έκανε υπολογισμούς για το παλιό και το νέο σύστημα με τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές και έτσι έβγαλε και αύξηση για την πλειοψηφία των συντάξεων! Μάλιστα, ενώ το προσχέδιο προβλέπει ρητά (άρθρο 3, παρ. 2), ότι οι συντάξιμες αποδοχές είναι ο μέσος όρος των αποδοχών «καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου», ο λοβέρδος στην εισήγησή του κάνει λόγο για «βάση υπολογισμού η δεκαετία του ασφαλιστικού βίου!» Από φέμα σε φέμα, δηλαδή.

Τέλος, έκρυψε διάταξη που υπάρχει στο προσχέδιο του, με την οποία μπαίνει πλακόν. Στο άρθρο 4, παρ. 1, αναφέρεται: «Το συνολικό ποσό σύνταξης... δεν μπορεί να υπερβούνει το ποσό της σύνταξης που προβλέπεται από καταστατικές ή γενικές διοτάξεις νόμων για τους έως 31.12.1992 και από 1.1.1993 ασφαλισμένους αντίστοιχα». Εχει μπει, δηλαδή, και ασφαλιστική δικλείδα, μη τυχόν και ξεφύγει κανένας και βγάζει μεγαλύτερη σύνταξη.

Εστησε, δηλαδή, η κυβέρνηση μια προπαγάνδα πάνω στο ψέμα, που θα τη ζήλευε και ο Γκέμπελς.

Δεν θα υπάρχει πια

Κοινωνική Ασφάλιση τέλος. Αυτό για καθ' όλη τη διάρκεια του 20ού αιώνα, αυτό που διαμορφώθηκε με αγώνες, συγκάι αιματηρούς, κατεδαφίζεται.

Στα ερεύπιά του χτίζεται ένα σύστημα με δύο πυλώνες. Ο ένας πυλώνας είναι καθαρά προνοιακός. Δηλαδή, δεν έχει καμία σχέση με την Κοινωνική Ασφάλιση. Ακόμα και η κοινωνικά δικαιη αρχή της τριμερούς χρηματοδότησης, που είχε θεσπιστεί το 1951 (και εφαρμόστηκε κουπουρεμένη μόλις το 1992), πεπιέται στα σκουπίδια. Το κράτος έχει υποχρέωση να παρέχει μόνο προνοια-

στο μέλλον όμως μπορεί να μειωθεί, εφόσον η εξελίξη της συνδέεται με την εξέλιξη του ΑΕΠ και με τη δημοσιονομική πολιτική του κράτους. Στην καταβολή αυτής της σύνταξης εξαντλείται η ευθύνη του κράτους έναντι της Κοινωνικής Ασφάλισης. Ακόμα και η κοινωνικά δικαιη αρχή της τριμερούς χρηματοδότησης, που είχε θεσπιστεί το 1951 (και εφαρμόστηκε κουπουρεμένη μόλις το 1992), πεπιέται στα σκουπίδια. Το κράτος έχει

κές παροχές σε δύο συντάξεις που δεν έχουν στον ήλιο μόιρα.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι μια αναλογική σύνταξη, η οποία θα υπολογίζεται βάσει των κανόνων της ιδιωτικής ασφαλισης. Χωρίς καμία προτερική εγγύηση, από την οποία αποθεματικά. Χωρίς ίχνος κοινωνικής αλληλεγγύης και στο εσωτερικό του συστήματος, αλλά με την επικράτηση της λογικής «τα λεφτά πάνε στα λεφτά». Μιας αναλογικής σύνταξης που θα υπολογίζεται

Βασική σύνταξη μόνο για εξαθλιωμένους

Ημεγάλη απάτη της κυβέρνησης είναι ότι στο προσχέδιο νόμου αναφέρει ότι κάθε ασφαλισμένος θα παίρνει τη βασική σύνταξη (σήμερα 360 ευρώ), ενώ εισοδηματικά κριτήρια θα ισχύουν μόνο για τους ασφαλισμένους.

Το Μνημόνιο με την τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, στην παράγραφο 13, που ανοικρέρεται στην «Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση», γράφει: «Το νέο σύστημα θα προβλέπει επίσης μια σύνταξη κοινωνικού χαρακτήρα με εισοδηματικά κριτήρια για όλους τους πολίτες που βρίσκονται πάνω από την κανονική ηλικία συνταξιοδότησης, ώστε να παρέχεται ένα σημαντικό δίχτυ ασφαλείας, συμβατό με τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών».

Με εισοδηματικά κριτήρια, λοιπόν, η βασική σύνταξη. Οπως συμβαίνει με το ΕΚΑΣ, από το οποίο εξαιρέται η συντριπτική πλειοψηφία των χαμηλοσυνταξιούχων. Ας θυμηθούμε ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ακόμη και στις προγραμματικές της δηλώσεις, διάλωνε, διά στόματος λοβέρδου,

ότι θα αλλάξει τα εισοδηματικά κριτήρια του ΕΚΑΣ, για να το παίρνουν επιπλέον 300.000 συνταξιούχους. Φυσικά, ποτέ δεν το έκανε. Παγίως, οι προνοιακές παροχές δίνονται με εισοδηματικά κριτήρια, γιατί αυτή είναι η λογική της κρατικής Πρόνοιας.

Οταν ο λοβέρδος ρωτήθηκε (στη συνέντευξη Τύπου της 10ης Μάη) σε σχέση με το Μνημόνιο, απαντούσε... άλλα λόγια ν' αγαπόμαστε. Ομως, το Μνημόνιο είναι πλέον νόμος του ελληνικού κράτους και φυσικά θα εφαρμοστεί στο ακέραιο. Για να μην κολλάμε, όμως, στο Μνημόνιο, εμείς θα θυμίσουμε τι έλεγε ο ίδιος ο λοβέρδος, σε σχετικά ανύποπτο χρόνο. Στις 10 του περασμένου Φελεβάρη έδωσε συνέντευξη στο Ρ/Σ ΣΚΑΙ. Οταν του επισημάνθηκε ότι «δεν υπάρχουν εισοδηματικά κριτήρια για το ποιος θα την παίρνει», στην απάντηση την οποία διαβάζουμε στη συνέπεια, ο λοβέρδος είναι 0,3% του ΑΕΠ, προκειμένου να τα τεθεί πλαφόν στην ανησυχητική τάση που θα παρατηρούνται αν το σύστημα παρέμεινε όπως έχει σήμερα. Ο κλάδος κύριας σύνταξης αγροτών με την προσχέδιο λοβέρδου, στη σύνταξη, σύμφωνα με το προσχέδιο λοβέρδου (άρθρο 37, παρ. 1γ) θα είναι 0,3% του ΑΕΠ, προκειμένου να τα τεθεί πλαφόν στην ανησυχητική τάση που θα ανέχεται στο 1,3% του ΑΕΠ επησώς (μαζί με το ΤΑΠ-ΟΤΕ). Κατά συνέπεια, ο υπουργός μας δουλεύει ψιλό γαζί, γιατί τα λεφτά δε βγαίνουν, με βάση τα δικά του δεδομένα. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση προσπαθεί να μας ρίξει στο όχημα στα μάτια. Ούτε γ' αστείο μπορούμε να συζητάμε ότι θα πάρουν όλοι ο

Κοινωνική Ασφάλιση

με καθαρά ληστρικό τρόπο και θα κινέται σε επίπεδα που κανένας δε μπορεί να διανοηθεί (ούτε στο ένα τέταρτο μιας σημερινής σύνταξης). Κι όχι μόνο θα υπολογίζεται με ληστρικό τρόπο, αλλά θα έχει συνεχώς την τάση να πέφτει, δεδομένου ότι τα Ταμεία δεν έχουν αποθεματικά, οι πόροι τους μειώνονται λόγω υψηλής ανεργίας, οι καπιταλιστές εισφοροδιαφεύγουν κλπ.

Κανένας εργαζόμενος και καμία εργαζό-

μενη δε θα βγαίνει στη σύνταξη πριν τα 65, παρά μόνο αν έχει συμπληρώσει 40 πλήρη χρόνια δουλειάς.

Για να πετύχει αυτό το σύστημα, όλα τα Ταμεία των μισθωτών θα συγχωνευτούν σε ένα. Ελλείμματα και πλεονάσματα θα γίνουν χαρμόνι, ώστε το κράτος να μη δώσει δεκάρα τσακιστή, ώστε οι καπιταλιστές, που καταλήστεψαν τα αποθεματικά των Ταμείων να μη κληθούν να πληρώσουν για τη ληστεία. Στο τέλος θα βγει ένα πρ-

βληματικό Ταμείο, που θα μειώνει συνεχώς τις αναλογικές συντάξεις που θα δίνει.

Δεν υπάρχει εργαζόμενος και εργαζόμενη που να μη θήγεται απ' αυτό το τεραπούργημα. Από τους πλέον χαμηλόμισθους μέχρι εκείνους που παίρνουν έναν αξιοπρεπή μισθό. Γ' αυτό και πρέπει όλοι μαζί να το αντιπαλέψουμε. Να μην επιτρέψουμε να γίνει νόμος του κράτους. Το οφελούμε στους εαυτούς μας και στα παιδιά μας, για τα οποία έρχονται τα χειρότερα.

Αναλογική σύνταξη πείνας

Ησύνταξη που παίρνει ένας εργαζόμενος είναι συνάρτηση δύο παραγόντων. Του ποσοστού αναπλήρωσης και των συντάξιμων αποδοχών. Το ποσοστό αναπλήρωσης καθορίζεται από την ασφαλιστική κλάση (στην οποία εντάσσεται ανάλογα με το ύψος των συντάξιμων αποδοχών) και από τα χρόνια ασφάλισης που έχει. Οι συντάξιμες αποδοχές σήμερα υπολογίζονται με βάση την τελευταία πενταετία (πολιότερα διετία και πιο παλιά τελευταίας μισθός).

Το προσχέδιο της κυβέρνησης Παπανδρέου χτυπάει αλύπτητα και τους δύο παράγοντες που διαμορφώνουν τη σύνταξη, έτσι που να προκύπτει μια εξευτελιστική σύνταξη.

Το ποσοστό αναπλήρωσης για όλες τις ασφαλιστικές κλάσεις πέφτει κατακόρυφα. Μιλάμε ακόμα και για υποτετραπλασιασμό. Για παράδειγμα, στην 1η ασφαλιστική κλάση (συντάξιμες αποδοχές μικρότερες από 850 ευρώ), το ποσοστό αναπλήρωσης για 15 χρόνια δουλειάς είναι σήμερα 38% και θα πέσει στο 10,5%. Στην ίδια κλάση, για 30 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης είναι 60,5% και θα πέσει στο 21,9%, ενώ για 35 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης από 72% θα πέσει στο 26,04%!

Στη δεύτερη ασφαλιστική κλάση (συντάξιμες αποδοχές από 850 μέχρι 1.000 ευρώ), για 15 χρόνια δουλειάς το ποσοστό αναπλήρωσης θα πέσει από το 35% στο 10,5%, για 30 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 57,5% στο 23,25%, για 37 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 75% στο 31,2% και για 40 χρόνια δουλειάς θα πέσει από το 82,5% στο 36,6%!

Στεκόμαστε μόνο σ' αυτές τις δύο ασφαλιστικές κλάσεις, γιατί σ' αυτές εντάσσεται η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων του ιδιωτικού τομέα. Φαίνεται καθαρά, λοιπόν, ότι ο ένας βασικός παράγοντας που διαμορφώνει τη σύνταξη πέφτει κατακόρυφα.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι οι συντάξιμες αποδοχές. Οσοι ζήσαν την περίοδο των ανασφαλιστικών ανατροπών της κυβέρνησης Μητσοτάκη θυμούνται

τι σάλος ξέσπασε όταν οι συντάξιμες αποδοχές επεκτάθηκαν από το μέσο όρο της τελευταίας διετίας στο μέσο όρο της τελευταίας πενταετίας. Με τον τρόπο αυτό, οι συντάξιμες αποδοχές μειώθηκαν (δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί) και κατά συνέπεια μειώθηκαν οι συντάξεις, αποτελέσμα που φάνηκε και στους ισολογισμούς του ΙΚΑ. Φανταστείτε, λοιπόν, πόσο θα μειωθούν οι συντάξιμες αποδοχές με την αναγωγή στο μέσο όρο ολόκληρου του εργασιακού βίου.

Ετσι, έχουμε και τους δύο παράγοντες που διαμορφώνουν το ύψος της σύνταξης να μειώνονται δραστικά. Και το ποσοστό αναπλήρωσης και τις συντάξιμες αποδοχές. Καταλαβαίνετε ότι η σύνταξη δεν θα υποστεί απλά μείωση, αλλά συρρίκνωση. Μετά βίας θα φτάνει στο 1/4 της σημερινής σύνταξης. Ακριβή υπολογισμό δεν μπορούμε να κάνουμε, γιατί δεν έχουμε δεδομένα για το πώς θα κινθεί ένας μισθός π.χ. σε μια τριακονταετία, ώστε να βρούμε τις συντάξιμες αποδοχές (μέσος όρος) και στη συνέχεια το νέο ποσοστό αναπλήρωσης και το ύψος της σύνταξης. Εμπειρικά, όμως, από τα στοιχεία που δώσαμε, μπορείτε να καταλάβετε τι σφαγή έχει να γίνει.

Δεν υπάρχει εργαζόμενος που να μη θέγει, ανεξάρτητα από την κατηγορία στην οποία ανήκει (γιατί πάλι έχουμε κατηγοριοποίηση).

Οσοι θα πρωτοασφαλιστούν μέχρι 31.12.2012 θα πάρουν ένα τμήμα αναλογικής σύνταξης με το παλιό σύστημα, αλλά όχι με βάση ό,τι ισχύει σήμερα, παρά μόσα θα ισχύουν κατά το χρόνο συνταξιοδότησης «και όπως προβλέπονται για κάθε φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο από γενικές ή καταστατικές διατάξεις που έχασκαν θα ισχύουν». Τι θα ισχύει την εποχή που θα βγουν στη σύνταξη; Λέτε να μείνει ανέγγιχτο το καθεστώς; Ενας που θα βγει στη σύνταξη την 1.1.2018, θα έχει μια πενταετία με το νέο σύστημα. Αν ανήκει στη χαμηλότερη κλάση, θα έχει ποσοστό αναπλήρωσης 45,75%. Ενώ πριν επικρατούσε μια αναδιανεμητική λογική στο εσωτερικό του συστήματος (οι υψηλόμισθοι συνέδραμαν τους χαμηλό-

θα είχε ποσοστό αναπλήρωσης 12,5%. Πήραμε μια οριακή περίπτωση, εργαζόμενο που θα έχει τις μικρότερες αποδώσεις. Ευνόητο είναι πως όσο περισσότερα χρόνια θα έχει κάποιος στο καινούργιο σύστημα τόσο περισσότερα θα χάσει στη σύνταξη του. Εννοείται πως όσοι ασφαλιστούν από την 1.1.2013 και μετά θα την έχουν βάψει εντελώς, αφού θα ανήκουν εξ ολοκλήρου στο νέο σύστημα.

Ακόμη και εκείνοι που θα συνταξιοδοτηθούν πριν το 2018 θα έχουν αποδώσεις. Γιατί την πενταετία 2013-2017 θα έχουν ετήσιο ποσοστό αναπλήρωσης 2%, ενώ σήμερα στο ΙΚΑ είναι 2,5% και σε άλλα Ταμεία περισσότερο. Ουδέτε, λοιπόν, δικαιούται να σκέφτεται ατομική περισσότερη. Ετσι, από το ποσοστηρίζουμε ότι πλέον δεν θα μπορούμε να μιλάμε για Κοινωνική Ασφάλιση.

Σε σχέση με το νέο σύστημα, πρέπει να παρατηρήσουμε και κάτι άλλο, ιδιαίτερα σημαντικό, που δείχνει το συγνά ταξικό χαρακτήρα αυτού του ανασφαλιστικού εκτρώματος. Με βάση την έως τώρα κρατούσα λογική της Κοινωνικής Ασφάλισης, που περιείχε στοιχεία αλληλεγγύης ανάμεσα στους εργαζόμενους, το ποσοστό αναπλήρωσης ήταν μεγαλύτερο στις χαμηλότερες κλάσεις και μειωνόταν όσο ανεβαίναμε. Ετσι, αλάφραινε λίγο η (δεδομένη) ληστεία του συστήματος για τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους, σε σχέση με τους υψηλόμισθους. Στο προσχέδιο, αυτή η λογική ανατρέπεται πλήρως. Οσο αυξάνεται η κλάση, τόσο αυξάνεται και το ποσοστό αναπλήρωσης.

Σε σχέση με το νέο σύστημα, πρέπει να παρατηρήσουμε και κάτι άλλο, ιδιαίτερα σημαντικό, που δείχνει το συγνά ταξικό χαρακτήρα αυτού του ανασφαλιστικού εκτρώματος. Με βάση την έως τώρα κρατούσα λογική της Κοινωνικής Ασφάλισης, που περιείχε στοιχεία αλληλεγγύης ανάμεσα στους εργαζόμενους, το ποσοστό αναπλήρωσης ήταν μεγαλύτερο στις χαμηλότερες κλάσεις και μειωνόταν όσο ανεβαίναμε. Ετσι, αλάφραινε λίγο η (δεδομένη) ληστεία του συστήματος για τους χαμηλόμισθους εργαζόμενους, σε σχέση με τους υψηλόμισθους. Στο προσχέδιο, αυτή η λογική ανατρέπεται πλήρως. Οσο αυξάνεται η κλάση, τόσο αυξάνεται και το ποσοστό αναπλήρωσης.

Ας το δούμε με ένα παράδειγμα. Στο ισχύον σύστημα, εργαζόμενος με 30 χρόνια δουλειάς, που ανήκει στη χαμηλότερη κλάση, έχει ποσοστό αναπλήρωσης 71,5%, ενώ με τα ίδια χρόνια στην ψηλότερη κλάση έχει ποσοστό αναπλήρωσης 57,5%. Με το νέο σύστημα, εργαζόμενος με 30 χρόνια δουλειάς, που ανήκει στη χαμηλότερη κλάση, θα έχει ποσοστό αναπλήρωσης 21,90%, ενώ με τα ίδια χρόνια δουλειάς στην ανώτερη κλάση θα έχει ποσοστό αναπλήρωσης 45,75%. Ενώ πριν επικρατούσε μια αναδιανεμητική λογική στο εσωτερικό του συστήματος (οι υψηλόμισθοι συνέδραμαν τους χαμηλό-

Κατώτερη σύνταξη ίση με 15 ΗΑΕ!

Το εργατικό κίνημα είχε κάποτε ένα στόχο: η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ να ισούται με 20 ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη. Ήταν ένας στόχος-σύμβολο, που έγινε πράξη στις αρχές του '80.

Ηρθε μετά η κυβέρνηση Μητσοτάκη, το 1990, και έσπασε το δεσμό ανάμεσα στην κατώτερη σύνταξη και το βασικό μεροκάματο. Σύνδεσε την εξέλιξη της κατώτερης σύνταξης με την εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης.

Στο νέο καθεστώς που πρωθεί η κυβέρνηση Παπανδρέου, η έννοια της

■ Ποιον προσπαθούν να κοροϊδέψουν:

«Εμείς, αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να μιλάμε για περαιτέρω μέτρα. Τα μέτρα που πήραμε και οι αποφάσεις –γνωρίζοντας και την σκληρότητά τους πολλές φορές– είναι επαρκή ώστε να βγούμε από την κρίση, με βάση το πρόγραμμά μας και με βάση το μέτρημα και την κοστολόγηση όλων αυτών των μέτρων. Μάγκεψε και ο Πεταλωτής και έμαθε να κάνει σιβυλλικές δηλώσεις (η παραπάνω έγινε στο press room την Τρίτη, 11 Μαΐου). Προσέξτε το «αυτή τη στιγμή» και το «δεν μπορούμε». Αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να μιλάμε για νέα μέτρα, αύριο όμως μπορεί και να μιλήσουμε. Για να μην το κουράζουμε, παραθέτουμε και πάλι την παράγραφο 14 του Μνημόνιου:

«Το πρόγραμμα θα παρακολουθείται στενά και εφόσον χρειαστεί, θα λαμβάνονται μέτρα. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει κινδύνους... Ωστόσο, αυτά είναι διοχετικόματα και η κυβέρνηση είναι έτοιμη να λάβει κατάλληλες δράσεις για τη διατήρηση των στόχων του προγράμματος, μεταξύ άλλων μέσω της έκτακτης μείωσης δαπανών, εφόσον αυτό κριθεί απαραίτητο».

Σημειώνουμε ακόμη ότι η έκθεση που ενέκρινε το ΔΝΤ την περασμένη Κυριακή και δημοσιεύτηκε την Τρίτη αναφέρει ότι «το πρόγραμμα σταθερότητας, που θα εφαρμοστεί από την κυβέρνηση Παπανδρέου, θα αξιολογείται και αν χρειαστεί, θα ληφθούν επιπρόσθετα μέτρα».

Όλα τα Ταμεία στο ίδιο μίξερ

Στο άρθρο 27 του προσχέδιου του ασφαλιστικού προβλέπεται η ενοποίηση ασφαλιστικών φορέων. Όλα τα Ταμεία θα συγχωνευτούν σε τρία (Μισθωτών, Αυτοαπασχολούμενων και Αγροτών), με έναρξη την 1.1.2018. Τι θα γίνει με τους υπηρετούντες δημόσιου υπάλληλους δεν αναφέρεται, όμως οι νέοι δημόσιοι υπάλληλοι, από 1.1.2013 θα ασφαλίζονται στο ΙΚΑ!

Ομως, οι ίδιοι για ασθένεια, επικουρική σύνταξη και εφάπταξ θα ασφαλίζονται στα ήδη υπάρχοντα Ταμεία των δημόσιων υπαλλήλων. Τα Ταμεία αυτά, εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής, έχουν ήδη καταστεί προβληματικά. Ξέρουμε τι γίνεται με τον ΟΠΑΔ (Υγεία) και τι γίνεται με το ΤΠΔΥ που χορηγεί το εφάπταξ (το χρυσοπληρωμένο από τους δημόσιους υπαλλήλους). Με το πάγωμα των προσλήψεων για φέτος και την εφαρμογή της αρχής 1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις τα επόμενα χρόνια, παίρνοντας μάλιστα υπόψη το ότι οι λίγοι που θα προσλαμβάνονται θα προσλαμβάνονται κατά κανόνα σε θέσεις αιρίστου χρόνου, μπορούμε να καταλάβουμε τι έχει να γίνει. Θα οδηγηθούν όλοι στο ΙΚΑ και οι δημόσιοι υπάλληλοι θα πρέπει να ξεχάσουν το εφάπταξ.

Πρέπει να θεωρείται παραπάνω από βέβαιο ότι και οι σημερινοί δημόσιοι υπάλληλοι θα οδηγηθούν κάποια στιγμή (όχι και πολύ μακρινή στο ΙΚΑ). Αν δεν το κάνει από τώρα η κυβέρνηση είναι γιατί περιμένει πρώτα να σαρώσει εντελώς τους μισθωτούς των δημόσιων υπαλλήλων, με το ενιαίο μισθολόγιο που έχει ανακοινώσει, να τους φέρει όλους στο χαμηλότερο κοντό παρονομαστή και μετά να τους ξαποστείλει στο ΙΚΑ, για να δεχτούν εκεί τη μεγάλη περικοπή στις συντάξεις τους, αφού το ΙΚΑ (δηλαδή το νέο υπερταμείο όλων των μισθωτών) θα πάρει υπαλλήλους με ωρίμα ασφαλιστικά δικαιώματα, χωρίς ούμως να πάρει και αποθεματικά, γιατί απλούστατα στο Δημόσιο δεν υπάρχει Ταμείο, επομένως ούτε αποθεματικά.

Το νέο υπερταμείο θα λειτουργήσει σαν ένα τεράστιο μίξερ, που θα αλέσει όλα τα συνταξιοδοτικά καθεστώτα και θα φέρει τους πάντες στον κοινό παρονομαστή μιας άθλιας αναλογικής σύνταξης, με τις προδιαγραφές που περιγράφουμε στην προηγούμενη σελίδα. Είναι γνωστό, όλως τε, πως όσες συγχωνεύσεις έγιναν μέχρι τώρα, πάντοτε οδήγησαν σε μείωση των συντάξεων και των υπόλοιπων ασφαλιστικών παροχών.

Ακολουθώντας τη γραμμή της κοινοβουλευτικής δικτατορίας, ο Λοβέρδος δίνει στον εαυτό του εν λευκώ εξουσιοδότηση να ρυθμίσει τα πάντα με Προεδρικά Διατάγματα, δηλαδή ερήμην και του αστικού κοινοβούλιου. Με ΠΔ θα καθοριστούν οι Κλάδοι που θα συγκροτήσουν τους Φορείς Κύριας Ασφαλίσης των τριών Ταμείων, με ΠΔ θα καθοριστούν οι Κανονισμοί Ασφαλίσης και Παροχών αυτών των τριών Ταμείων, με ΠΔ θα καθοριστούν οι Οργανισμοί λειτουργίας τους.

Ο στόχος είναι προφανής. Οταν στοιβάζεις όλους τους ασφαλισμένους σε ένα Ταμείο, δημιουργείς αυτόματα μια ορισμένη ανολογιστική σχέση, η οποία θα γίνεται ολοένα και χειρότερη λόγω μείωσης της απασχόλησης. Χωρίς κρατική στήριξη, αυτό το Ταμείο απλούστατα θα μειώνει τις συντάξεις.

Φορομηχτικό νομοσχέδιο για τον ΕΛΓΑ

Ηυπουργός Γεωργίας Κ. Μπατζελή συνεχίζει για βδομάδες τώρα την τακτική να δίνει ενημερωτικά σημειώματα νομοσχέδιων, όπως αυτά για το περιβόλτο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων και για τον ΕΛΓΑ, και όχι τα ίδια τα νομοσχέδια, με στόχο να γίνει –στην καλύτερη περίπτωση γι' αυτή– μια «λάιτ» παρουσίαση των επιπτώσεων αυτών των νομοσχέδιων στην αγροτική παραγωγή και στη φτωχή αγροτικά. Την περασμένη Τετάρτη έδωσε ενημερωτικό σημείωμα για τον ΕΛΓΑ, ενώ έχει έτοιμο το νομοσχέδιο. Για μας, που έχουμε πλήρη εικόνα της κατάστασης της αγροτικής οικονομίας, της ισχύουσας ανταγροτικής νομοθεσίας και των προγενέστερων αποπειρών των πολιτικών γηγεσιών του υπουργείου Γεωργίας, αρκεί αυτό το σημείωμα για να καταδείξουμε τις στοχεύσεις της Κ. Μπατζελή.

Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2010, ο υπουργός Οικονομικών, σε στενή συνεργασία με την Κ. Μπατζελή, ενέγραψε το ποσό των 67 εκατ. ευρώ που θα καταβάλλουν οι αγρότες στον ΕΛΓΑ, ως Ειδική Εισφορά, σε μια εποχή που συρρικνώνεται η αγροτική παραγωγή και οι εμπορικές τιμές των αγροτικών προϊόντων φυτικής παραγωγής πλήρων εισφορά στον ΕΛΓΑ 3% επί της εμπορικής αξίας με βάση την πιολόγια. Οι βαμβακοπαραγωγοί πλήρων εισφορά με βάση τη δηλωση στην καλύτερη περίπτωση στην ασφαλιζόμενης αξίας από την καταβολή εισφοράς. Δεν γνωρίζουμε, αφού δεν έχουμε το νομοσχέδιο, εάν θα συνεχιστεί η απαλλαγή τους ή όχι. Οι δηλώσεις καλλιέργειας θα γίνονται το τρίμηνο Μάρτη-Μάιο που θα είναι σε κάθε αγροτεμάχιο, ο αγρότης παίρνει της ασφαλιζόμενης ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Ο ΕΛΓΑ, που αποζημιώνει τους αγρότες μόνο για απώλεια παραγωγής, αποζημιώνει απώλειες παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνουν τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρές ζημιές και όχι για μεγάλες καταστροφές. Οι τεχνοκράτες, από την εποχή που υπουργός Γεωργίας ήταν ο Σ. Τζουμάκας, επιδιώκουν να αλλάξουν τη φιλοσοφία στις αποζημιώσεις. Να αποζημιώνει τους αγρότες δύο όταν έχουν απώλεια παραγωγής μεγαλύτερη από 20% στη συνολική παραγωγή τους, δηλαδή σε όλα τα αγροτεμάχια και όχι για κάθε αγροτεμάχιο παραγωγής για μικρ

Ψηφίστηκε το πολυνομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου

Υπό το φως της πρωτοφανούς σε έκταση και βάθος επιθέσης στα δικαιώματα και τη ζωή του εργαζόμενου λαού, γίνεται αιτόλυτα κατανοητό το περιεχόμενο του πολυνομοσχέδιου Διαμαντοπούλου, που ψηφίσθηκε από τον κυβερνητικό λόχο με διαδικασίες εξπρές.

Το πολυνομοσχέδιο –νόμος πτια του κράτους– υψώνει τείχη στους διορισμούς εκπαιδευτικών, επιτυγχάνοντας με αυτόν τον τρόπο την ελαχιστοποίηση των μόνιμων διορισμών και τη γενίκευση της εργασιακής ανασφάλειας στο δημόσιο σχολείο (προκειμένου να καλυφθούν τα κενά θα επιστρατεύονται οι αναπληρωτές, οι αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και οι ωρομίσθιοι). Επιβάλλει καθεστώς τρόμου και ανασφάλειας στους εκπαιδευτικούς, αφού πάνω από το κεφάλι τους θα κρέμεται ο πλέκευς της αξιολόγησης, γιατί μόνον έτσι θα μπορέσουν να «περπατήσουν» οι αλλαγές του «νέου σχολείου» και οδηγεί τις σχολικές μονάδες, που στενάζουν από την ένδεια των οικονομικών πόρων και των τεραστιών ελλείψεων, σε αδυσώπητο ανταγωνισμό για μια θέση στη λίστα κατάταξής τους, η οποία θα είναι αναπόφευκτη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς.

Το πολυνομοσχέδιο ψηφίσθηκε στο σύνολό του αυτούσιο, με επου-

σιώδεις «βελτιώσεις», που δεν επηρεάζουν στο ελάχιστο την ουσία του και τις βασικές του διατάξεις. Που όμως χρησιμοποιήθηκαν για να ενισχύσουν την ψευτοπροπαγάνδα για την «αξία του διαλόγου», στον οποίο δίνει δήθεν βαρύνουσα σημασία η τωρινή πολιτική γηγεσία του υπουργείου Παιδείας.

Τέτοιες επουσιώδεις αλλαγές είναι η βελτίωση στη μοριοδότηση των «κοινωνικών κριτηρίων» για την τελική κατάταξη στον πίνακα διορισμού, η βελτίωση της αξιολόγησης του βαθμού του πτυχίου που υπολογίζεται σε 1 μονάδα (από 0,50) για κάθε βαθμό πάνω από 5, η μοριοδότηση με διπλάσιες μονάδες του τρίτου χρόνου, τον οποίο, σημειωτέον, υποχρεούται να υπηρετήσει ο νεοδιόριστος εκπαιδευτικός στη θέση της πρώτης τοποθέτησής του (αυτό δεν αλλάζει), κ.λπ. Αξίζει να σημειώσουμε ότι ουδεμία τροποποίηση δε γίνεται στη μοριοδότηση της προϋπηρεσίας, που απέκτησε ο εκπαιδευτικός γυρίζοντας σαν «την άδικη κατάρα» ανά την επικράτεια, προκειμένου να μαζεψει πολυπόθητα μόρια για το διορισμό του. Ουδεμία αλλαγή δεν προβλέπεται για τη μεταβατική περίοδο-ασφυκτικό κορσέ, που θα πνίξει όλους αυτούς τους τάλαινες, που κατά χιλιάδες είναι εγκλωβισμένοι στους πάγκους προϊότησες.

Μια άλλη «βελτίωση» είναι και ο

προγραμματισμός άμεσης διεξαγωγής διαγωνισμού ΑΣΕΠ για την ειδική κατηγορία, προκειμένου να «αποκατασταθούν» (;) οι απόφοιτοι των κλάδων ΠΕ61 και ΠΕ71, που επί δεκαετία εργάζονταν ως αναπληρωτές. Μετά τις αντιδράσεις που ξεσήκωσαν τα περίφημα «σεμινάρια των 400 ωρών», που διοργάνωναν διάφορα Πανεπιστήμια με το αζημίωτο (επέβαλαν δίδακτρα), στο πλαίσιο του καθαγιασμένου μοντέλου ιδιωτικο-οικονομικής λειτουργίας τους, «επιμορφώνοντας» στο πόδι εκπαιδευτικούς στην ειδική αγωγή, τη στιγμή που υπάρχουν απόφοιτοι των πανεπιστημιακών σχολών ειδικής αγωγής, το υπουργείο ανέκρουσε πρύμναν. Πλην, όμως, μεσοβέζικα, αφού προβλέπεται και γι' αυτό το αίσχος μεταβατική περίοδος. Το υπουργείο, βέβαια, έσπευσε να διευκρινίσει ότι η «κατάργηση των σεμινάριών ως προσόν διορισμού δεν συνεπάγεται και την απαγόρευση διοργάνωσής τους από τα Πανεπιστήμια ή από άλλους φορείς με ή χωρίς πληρωμή», επικαλούμενο για τα Πανεπιστήμια «το αυτοδιοίκητο», αφήνοντας έτσι πάντα ανοιχτό το παράθυρο για ανάλογους χειρισμούς στο μέλλον, ίσως με την επίκληση της

«Ελειψη» πτυχιούχων ΑΕΙ.

Ο νόμος κάνει σημαντικά δώρα και στους σχολάρχες των ιδιωτικών σχολείων. Τους δίνει το δικαίωμα να απολύουν ένων εκπαιδευτικό κάθε

χρόνο ανά ιδιωτική εκπαίδευτική μονάδα και ανά βαθμίδα εκπαίδευσης, ενώ νομιμοποιεί το «δικαίωμα» εκβιασμού των σχολαρχών προς τους εργαζόμενους εκπαίδευτικούς. Οι εργοδότες μπορούν έτσι να εκβιάζουν τους εκπαίδευτικούς με το φόρο της απόλυτης και να πετυχαίνουν την «συγκατάθεσή» τους στην «τροποποίηση του διοριστηρίου τους, ώστε να εργάζονται λιγότερες ώρες» (προφανώς με μειωμένες αμοιβές). Με τις «βελτιώσεις» επανήλθη η παλιά διάταξη, που αρχικά είχε απαλειφθεί, να διορίζονται στη δημόσια εκπαίδευση οι ιδιωτικοί εκπαίδευτικοί που απολύνονται, λόγω κλεισμάτος των ιδιωτικών σχολείων και εφόσον έχουν δετή προϋπηρεσία. Η κυβέρνηση αποφάσισε να μη στερήσει από τους «κολλητούς» της εργατοπατέρες της ΟΠΕΛΕ, που τη στήριξαν με νύχια και δόντια σε όλες τις κατά καιρούς «μεταρρυθμίσεις» της, ένα δημιογωγικά απόύ έναντι των εργαζομένων εκπαίδευτικών, ενώ παράλληλα αβαντάρει και τους σχολάρχες, προς τους οποίους σαφώς μειώνεται η πίεση από τους εκπαίδευτικούς που κινδυνεύουν να βρεθούν στο δρόμο.

Στις «λοιπές διατάξεις» του άρθρου 47, το υπουργείο κάνει για μια ακόμη χρονιά δώρο στους ιδιώτες την προσχολική εκπαίδευση, καταργώντας επί της ουσίας τη μονο-ετή υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο. Προβλέπει και για τη

σχολική χρονιά 2010-2011 την εγγραφή στην Α' Τάξη του Δημοτικού Σχολείου, χωρίς την υποχρέωση προσκόμισης βεβαίωσης φοίτησης στο Νηπιαγωγείο. Εδώ η «βελτίωση» που έγινε στο αρχικό σχέδιο νόμου ήταν προς το χειρότερο: Ενώ η αρχική διατύπωση ήταν «μόνο για το σχολικό έτος 2010-2011», στο τελικό κείμενο, που ψηφίστηκε το «μόνο» πέταξε και στη θέση του μπήκε το «για τη σχολική χρονιά...», αφήνοντας σαφώς ανοιχτό το ενδεχόμενο της επ' αόριστον ακύρωσης της υποχρεωτικότητας.

Το πολυνομοσχέδιο, εκτός από τον Περισσό και το ΣΥΡΙΖΑ, δεν ψήφισε και η ΝΔ. Εκτός από τους αντιπολιτευτικούς λόγους, τους οποίους όλοι αντιλαμβανόμαστε, είναι χαρακτηριστικό αυτό που επικαλέστηκε η εκπρόσωπός της Βόζε-μπεργκ. Οτι στις διατάξεις για την αξιολόγηση και τον μέντορα του νεοδιοριζόμενου εκπαιδευτικού, δεν ορίζονται σαφώς οι λεπτομέρειες και παραπέμπονται σε Υπουργική Απόφαση (ο μέντορας) και ΓΔ (η διαδικασία αξιολόγησης και μονιμοποίησης του νεοδιόριστου). Η ΝΔ δε διαφωνεί επί της ουσίας της αξιολόγησης, την οποία υπερασπίζεται με νύχια και δόντια. Αντίθετα, υποστηρίζει ότι «έτσι όπως εισάγονται οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν θα φέρουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα».

Γιούλα Γκεσούλη

■ Τι συζήτησαν Παπαρήγα-Χρυσοχοΐδης:

Συμφωνία στο παρασκήνιο

Οαναγνώστης του «Πι-
ζοσπάστη» δεν πλη-
ροφορήθηκε καν ότι η γε-
νική γραμματέας του Πε-
ρισσού Α. Παπαρήγα, επι-
κεφαλής κομματικής αντι-
προσωπείας, συναντήθηκε
με τον υπουργό Μπάτσων
και Καταστολής Μ. Χρυσο-
χοϊδη. Οι αναγνώστες των
υπόλοιπων αστικών εφη-
μεριδών πληροφορήθηκαν
μεν ότι έγινε η συνάντηση,
όμως δεν φωτίστηκαν για
το ακριβές περιεχόμενό της,
αφού οι ανακοίνωση δεν εξέ-
δωσε κανένα από τα δύο
μέρη. Πληροφορήθηκαμε
απλώς ότι «αντιπροσωπεία
του ΚΚΕ με επικεφαλής την
ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ Αλέκα
Παπαρήγα ζήτησε και
προγματοποίησε συνάντη-
ση με τον υπουργό κ. Χρυ-

σής τους) (δελτίο Τύπου οποίο αναφέρθηκε στην ιστοσελίδα kke.gr, η οποία και όχι ως αναφέρει κάποιου κομματιών).

Ο συνηθισμένο είναι να συναντιέται με τουργός; Καθόλου συντόνως, αφού ο αρχηγός έχει ομόλογό του στην θυπουργό, ενώ με τουργούς συναντώνται άλλα κομματιά της Ελλάς. Εκτός αν τη γηση ζητήσει ο αρχηγός, οπότε μεταβαίνεται στην έδρα του προέδρου (όπως έκανε πατέρα το Λοβέρδος με χρηματά και Καρατζαΐδη).

τισαν, μπορούμε να εικάσουμε ότι πήγαν πρώτο για να διαβεβαιώσουν τον αρμόδιο για την καταστολή υπουργό ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει στην εν γένει στάση του Περισσού έναντι της αστικής νομιμότητας (να μην τους στοχοποιήσει, λοιπόν) και δεύτερο για να συζητήσουν σχέδια επιχειρησιακής συνεργασίας Αστυνομίας-Περισσού. Αυτό έχει γίνει και παλιότερα, πάντοτε επί ΠΑΣΟΚ. Ο Περισσός έπαιρνε μέρος σε επιχειρησιακές συσκέψεις στη ΓΑΔΑ για την «περιφρούρηση» του Πολυτεχνείου, κομμάτι της οποίας αναλάμβανε, ενώ σε τουλάχιστον μία περίπτωση (Νοέμβρης 1996), τα ΚΝΑΤ περικύκλωσαν και ξυλοκόπησαν περισσότερους από 100 νέους, τους οποίους ανάγκασαν να καθήσουν χτυπημένοι στο οδόστρωμα της Σταδίου, στο ύψος της Κλαυθμώνος, απ' όπου τους παρέδωσαν στα ΜΑΤ.

Σαν να πέρασε ένας αιώνας

Μάρτης 2008. Η υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης Καραμανλή, Φώνη Πάλλη-Πετραλιά καταθέτει ένα αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Ο Γιώργος Παπανδρέου βγάζει τη γραβάτα και κατηφορίζει από τη Βουλή στην πλατεία Συντάγματος για να ενωθεί με τους διαδηλωτές της συγκέντρωσης των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και να υψώσει τη γροθιά του για την υπεράσπιση της Κοινωνίκης Ασφαλίσης.

Η φωτογραφία είναι πράγματι ιστορική. Ειδικά αν αναλο-

γιστούμε ότι το νομοσχέδιο Πετραλιά ήταν ένα απαλό χάδι μπροστά στο νομοσχέδιο που έδωσε στη δημοσιότητα η κυβέρνηση Παπανδρέου.

Και μια που πιάσαμε τις ιστορικές αναδρομές, ας κάνουμε ακόμη μία.

αυξήθηκε. Ούτε προβλέπεται να αυξηθεί τουλάχιστον τα επόμενα τρία χρόνια. Αντίθετα, μειώνονται άλλες συντάξεις και σε λίγα χρόνια η πλειοψηφία των συνταξιούχων θα παίρνει τη σύνταξη πείνας του ΟΓΑ.

δέσμευση αποτελεί η κατάργηση των ρυθμίσεων Πετρολιά, τόσο για την αύξηση των ορίων ηλικίας, όσο και για τη μείωση των συντάξεων». Οι

ρυθμίσεις Πετραλία εφαρμόζονται κανονικότατα. «Προγραμματική μας δέσμευση αποτελεί η διεύρυνση των κριτηρίων του ΕΚΑΣ ώστε να αυξηθεί ο αριθμός των δικαιούχων κατά 300.000», Ο αριθμός

300.000 €. Οι φρεσκάς,
των δικαιούχων του
φιλανθρωπικού βοη-
θήματος ΕΚΑΣ μειώ-
θηκε. «Επίσης η αύ-
ξηση της βασικής σύ-
νταξής του αγρότη,

οότιοσσας και του ανά-
πτου, ώστε να φθάσου-
550 ευρώ για το μεμο-
συνταξιούχο και στα
ωρ για το ζευγάρι έως
η της τετραετία». Φυ-
σάνταξη του ΟΓΑ δεν

κη. Ούτε προβλέπεται
ήθει τουλάχιστον τα
τρία χρόνια. Αντιθε-
ώνονται όλες οι άλλες
εις και σε λίγα χρόνια η
ηφία των συνταξιούχων
οντι τη σύνταξη πείνας
Α.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Το αναξιωματικώς επίτιμο τμήμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης που ακούει στο όνομα ΛαΟΣ [ο τόνος στο άλφα παρακαλώ, μην τρελαθούμε τώρα!] προσέβη σε μια περίπρανη επιβεβαίωση προχθές: «Το να απαντά κανείς στην και Παπαρήγα δεν συνιστά και τόσο σοβαρή πράξη», είπε και... απάντησε ως βασιλικότερος του βασιλέως: «Ματαιοπονούν. Η αστική δημοκρατία δεν απειλείται από ξεπερασμένες μεδόδους και αντιλήψεις». Λοιπόν, πάνω που διέλεγα κάπι –είναι η δουλειά μου– δηλώνω ότι διαρκώς με διακόπτεται με γέλια και χάχανα. Αν συνεχιστεί αυτό, δα φύγω και δα πάω στο Λάος. Και συγκεκριμένα στην πρωτεύουσά του, τη Vientiane. Που, μάλιστα, σημαίνει «βασιλικό [ναι, ναι, βασιλικό] άλσος από σανδαλόξυλο». Μιλάμε για πολύ σανδαλόξυλο...

Σαν σήμερα το 1828, το περίφανο, αδούλωτο πλέον [τι γελάτε ρε;] και ανεξάρτητο νεοελληνικό μόρφωμα κάνει την κρίση ευκαιρία, μετά την απόφαση Γαλλίας και Ρωσίας που ανακοινώνουν ότι θα χορηγούν μηνιαία οικονομική βοήθεια 500.000 φράγκων και 500.000 ρουμιλών αντίστοιχα στη χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας. Ζήτωσαν οι ραγιάδες, ξανακάνοντας έκτοτε πολλές φορές την κρίση ευκαιρία, αλλά και την ευκαιρία κρίση. Την δε ίδια μέρα του 1990 και μεσούντος του μεσαίωνα, καταγράφονται σοβαρά επεισόδια και ξυλοδαρμοί στη Λάρισα από οπαδούς του πρώην Μητροπολίτη Θεολόγου, που ζήτουν την επαναφορά του. Θεοπνεύστως και χριστιανικώς, πάντα κατά το γράμμα της αγάπης.

Μόνο πνευματική σχέση είχε με το Βατοπέδι ο σύντροφος στη ζωή και στην τέχνη [αμφότεροι χρημάτισαν –και δεν χρηματίστηκαν– δημοσιογράφοι] της Μάρας. «Πλεύμα και ηθική» που έλεγε κι ο Αυλωνίτης, διότι ο οίνος ευφραίνει καρδία και ο πνευματικές σχέσεις ευφραίνουν και ευφραίνουν το νου. Και οφείλω [ήρεαν της Μιχαλούς] να το σημειώσω αυτό για τους κακοήδεις. Είπα κακοήδεις και δημήτρηκα το κοινωνικό καρκίνωμα, που αντί να του γίνει χημειοδερπεία, κάνουμε εμείς δερπαρείς με τα χημικά του: Γιατί δεν αίρεται σύμπαν το απόρρητο των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων; Τι προνομιακή μεταχείριση ορισμένων περιοχών είναι αυτή; Και δεν μιλάω μόνο για την Αδήνα, που σιγά-σιγά θα ενταχθεί ολάκερη στο σχέδιο «Κοριός», αλλά για το σύνολο του νέου δεσποτάτου του ΔΝΤ, όπου μας έλαχε να [κάνουμε όπι] ζούμε...

Η στήλη αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τον Δία [δεν μου πάει να του αλλάζω φύλο και να πω «την Δία»], που έβαλε το χεράκι του και μειώθηκε η εγκληματικότητα, όπως λένε όλα τα δημοσιεύματα των ειδησεογραφικών... πρακτορείων, των έγκριτων εφημερίδων και –τι σύμπτωση!– οι αστυνομικές ανακοινώσεις. Μένει τώρα να συνέλθει σε σώμα και ο «Αρής» [ΑΡΙστεροί ΗΣυχοί], καθώς και η ΗρΑ [ΗΡεμοί Αντιρρησίες] και να εδραιώσουμε την πολυπόθητη κοινωνική ειρήνη, για να ζήσουμε εμείς καλά κι αυτοί καλύτερα... Οριστικά.

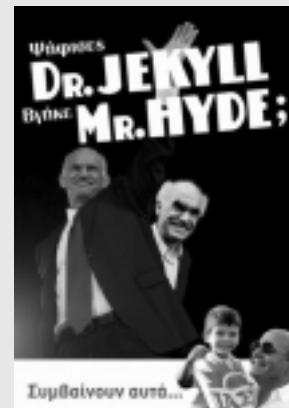
Με κουπόνια, λέει, ζουν σαράντα εκατομμύρια Αμερικάνοι. Σιγά τα ωά, με αναλογία ένας στους εφτά. Αλλωστε, χίλιες δυο μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις στην Ελλάδα ζουν επίσης με κουπόνια. Και μη ξεχνάμε τις επιμολογίες: coup ώντα είναι τα πραξικοπηματικά [ψώνια]. Είπα επιμολογία και εν επιμολογίᾳ ούσα, δημήτρηκα και τη λέξη τράπεζα [τραφέα] για την οποία έχει μαλλιάσει η πένα μου [είναι μάρκας Πάροκερ και τη λέων Καμίλα Πάροκερ]: έχει τη ρίζα τραφέα, δηλαδή παγίδα! Να λαμβάνουμε υπόψη μας ορισμένα πράγματα, για να μην έχουμε διαρκώς πτώσεις από τα σύννεφα.

«Η αστική τάξη γνωρίζει τι είναι οι ταξικές διαιρέσεις και τι συνεπάγεται η πάλη των τάξεων. Είναι η δουλειά της να πρωθεί τα συμφέροντα της με απηνή ευρωστία. Η πολιτική είναι το σύστημα της κατάληψης της εξουσίας και της διαπήρησης και άσκησης της εξουσίας (...). Η δυσαρέσκεια είναι σημαντική. Ωστόσο, εάν δέλει να λάβει υπόψη τον εαυτό της σοβαρά, δια πρέπει να αποκαλύψει το σαδρό χαρακτήρα της αστικής κοινωνίας και του κράτους της και να το κάνει αυτό αναγνωρίζοντας ότι είναι η δική της κοινωνική πρακτική που συγκροτεί το χαώδη κόδιο του κεφαλαίου» [Werner Bonefeld – «Πλαγκοσμιοποίηση: Κρίση ρύθμισης ή κρίση κεφαλαίου;»].

Συγχωρέστε μου τις χαρούλες που σαν καλό και πιστό σκυλάκι κάνω και δεν μπορώ να κρύψω, αλλά είμαι πολύ χαρούμενη γιατί «πήραμε» [προσέξτε τον πλημυρικό: πήραμε! Yeah Geoffrey, we got it!] τα πρώτα χρήματα από τους ΔυΝασΤες. Δόξα τω λαώ, που λέει κι ο θεός. Σε καλά μεριά...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufitsa@eksegersi.gr

ΥΓ: Από «απέραντο φρενοκομείο», η χώρα έχει μετατραπεί σε απέραντο... πρακτορείο. Και, ως Κοκκινοσκουφίτσα έχω να πω ότι τα ζώα του δάσους είναι ιδιαίτερα ανήσυχα. Ειδικά οι ελέφαντες...

Συμβαίνουν αυτά...

Ψοφοδεή τσιράκια του κεφαλαίου

Και ξαφνικά, ο κοινοβουλευτικός κόσμος συστειρώθηκε. Συστειρώθηκε για να υπερασπιστεί την «πολιτική», που βάλλεται από καπιταλιστές και μιντιάνθρωπους. Λάθροι εξεστράτευσαν δύο, με πρώτον και καλύτερο τον Καρατζαφέρη. Ναι, τον ίδιο που μια μέρα πριν, στην κολοβή σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών υπό τον Παπούλια, ζήτησε το σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης, για να τον βάλει στη θέση του ο Σαμαράς, παρατηρώντας ότι το ΠΑΣΟΚ έχει νωπή λαϊκή εντολή και άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία.

Τι συνέβη και οι πολιτικοί νόνοι αποφάσισαν να υψώσουν το ανάστημά τους; Με μια ιαμή δήλωση του, στην επήτια γενική συνέλευση του ΣΕΒ, ο πρόεδρος του συνδικάτου των καπιταλιστών αμφισβήτησε ευθέως την ικανότητα του πολιτικού κόσμου να οδηγήσει τη χώρα στην απαραίτητη «νέα μεταπολίτευση», η οποία –κατά τον Δασκαλόπουλο– «μπορεί να πυροδοτηθεί μόνο από την πραγματική οικονομία, από τις δυνάμεις της επιχειρηματικότητας γνώσης και τόλμης».

Πριν κάνει αυτή την ιαμή δήλωση, ο Δασκαλόπουλος είχε προσφωνήσει τον Σαμαρά, αντιμετωπίζοντάς τον σαν κλητήρα του ΣΕΒ. Πρώτα απάλλαξε συλλήβδην τους καπιταλιστές από κάθε ευθύνη για την κατρακύλα του ελληνικού καπιταλισμού, ρίχνοντας τα βά-

ρη στους πολιτικούς: «Η δημοσιονομική χαλαρότητα και οι πελατειακές πρακτικές των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων, ιδιαίτερα μετά το 1980, σε συνδυασμό με τη μεταρρυθμιστική τους αποτολμία, οδήγησαν τη χώρα στο κατώφλι της πτώχευσης». Τόσες δεκαετίες οι καπιταλιστές έφραγκαν, έφραγναν, έφραγαν, έφραγαν, έζειούμισαν τα πάντα και τώρα που οι αιστοί πολιτικοί τους έδωσαν και τα «ρέστα», τους δίνουν μια κλοτοτιά. Ο Δασκαλόπουλος έφτασε στο σημείο να μιλήσει για «πολιτικό σύστημα, που εμφανίζεται απαξιωμένο στη συνείδηση των ίδιων των ψηφοφόρων-πελατών του». Καλά τους κάνει, βέβαια, και δεν είμαστε εμείς που θα κλάψουμε για την απαξιώση της αστικής πολιτικής.

Αφού έχεις συλλήβδην το πολιτικό σύστημα, ο Δασκαλόπουλος περιέλαβε τον ίδιο το Σαμαρά, που άκουγε με σκυμμένο το κεφάλι. Τον κόλευσε «να γίνει μέρος της εθνικής προσπάθειας να μην πτωχεύσει ο τόπος» και να κάνει το λαό «να συνειδηποτοίρει πως η υλοποίηση του Μνημονίου συνιστά μια αναγκαία θεραπεία, όχι μια άδικη τιμωρία». Οχι να αντιστρατεύεται το Μνημόνιο, αλλά «να ελέγχει ουσιαστικά την κυβέρνηση, προς την κατεύθυνση της άμεσης υλοποίησης των διαρθρωτικών μέτρων του Μνημονίου και όχι μόνο των δημόσιων δημόσιων συστημάτων της ζωής των πολιτών».

βλέπετε, τα λεγόμενα διαφρωτικά έχουν και άμεσο όφελος για κάθε καπιταλιστή και όχι μόνο γενικό όφελος για το σύστημα. Εκείσες απευθυνόταν στη γραμματέα του: «Θέλω να είμαι σαφής, κύριε πρόεδρε: Αντικειμενικά η σημερινή συγκυρία απαγορεύει τη συγκυβέρνηση, υπαγορεύει όμως τη συνευθύνη!

Και τι έκανε ο Σαμαράς; Πήρε εκείνο το περιλύπτο ύφος του καλού παιδιού που το άδικον μανδύα. Πιέζουν το πολιτικό σύστημα βγαζόντας την κυβέρνηση να προωθήσει τα «διαφρωτικά μέτρα», τα οποία αποφασίζονται στην αποφάσιση της ΣΕΒ. Θα πέζει συνεχώς την ιαμήδη προσπάθεια της απαραίτητης πολιτικής της.

Εντελώς ξεσπαλωμένοι οι καπιταλιστές απαιτούν φασισμό, αδιάφορο αν αυτός θα είναι με κοινοβουλευτικό μανδύα. Πιέζουν το πολιτικό σύστημα βγαζόντας το άχρηστο. Το αστικό πολιτικό σύστημα, από την άλλη, ψφορδεύεις και αναξιόπιστο, προσπαθεί να βγει στον ακρό περιασπιζόμενο τον ιστορικό του ρόλο και κουνώντας τη σημαία της δημοκρατίας που απειλείται, σε μια προσπάθεια να δημιουργήσει λαϊκή συστερωτική γύρω του. Δεν δείχνει, όμως, την παραμορφή η οποία διάθεση να χαλαρώσει έστω τη θηλιά που έχει σφίξει γύρω από το λαιμό του ελληνικού λαού. Γ' αυτό και «δεν θα πάρουμε». Κάτω ο καπιταλισμός, κάτω η αστική πολιτική.

Εντελώς ξεσπαλωμένοι οι καπιταλιστές απαιτούν φασισμό, αδιάφορο αν

Στασιμοπληθωρισμός και όχι αποπληθωρισμός

Ξεκαθαρίζουμε ευθύς εξαρχής ότι σ' αυτό το σημείωμα χρησιμοποιούμε δρους της αστικής οικονομογίας και όχι της μαρξιστικής πολιτικής οικονομίας. Το λόγο θα τον καταλάβετε στη συνέχεια.

Πριν ακόμη η κυβέρνηση Παπανδρέου καταλήξει σε συμφωνία με την τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, ο επίτροπος Οικονομικών Όλι Ρεν και ο επικεφαλής του ΔΝΤ Ντομινίκ Στρος-Καν είχαν πει, σε δηλώσεις που έγιναν με διαφορά μερικών ημερών, ότι η Ελλάδα, πέρα από τα μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας, χρειάζεται και «αποπληθωρισμό». Ως «αποπληθωρισμός» στην αστική οικονομογία ορίζεται μια διαδικασία κατά την οποία πέφτουν οι μισθοί και ταυτόχρονα πέφτουν και οι τιμές. Πρόκειται για μια διαδικασία περισσότερο «εργαστηριακή» παρά προγραμματική. Ουδέποτε είχαμε διαδικασία αναλογικής πτώσης μισθών και τιμών, μολονότι φαινόμενα παράλληλης πτώσης έχουν παρατηρηθεί. Πάντοτε, οι μισθοί έπεφταν (διά της

βίας) περισσότερο από τις τιμές (που καθορίζονται από την αγορά και όχι διοικητικά).

Εκείνο που δεν ειπώθηκε από τον Ρεν και τον Στρος-Καν είναι πως μια διαδικασία «αποπληθωρισμού» δε μπορεί να συμβεί χωρίς τη χρήση της νομισματικής πολιτικής. Πώς λοιπόν μπούσαν για ανάγκη «αποπληθωρισμού» στην Ελλάδα, η κυβέρνηση της οποίας δεν ασκεί νομισματική πολιτική (ασκείται κεντρικά από την ΕΚΤ); Οσοι γνωρίζουν Οικονομικά κατάλαβαν ότι ο όρος «αποπληθωρισμός» χρησιμοποιήθηκε ως μια... κομψή έκφραση για να μιλήσουν για γενική μείωση των μισθών. Οχι μόνο στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Για να ακριβολογούμε, δεν πρόκειται μόνο για μείωση των μισθών, αλλά για μείωση του λεγόμενου «κόστους εργασίας» (π.χ. αποζημίωση λόγω απόλυτης). Για να γλυκάνουν το χάπι, για να παραμιθάσουν τον ελληνικό λαό, μιλησαν για «αποπληθωρισμό», ώστε τα παπαγαλάκια να έχουν υλικό και να προπα-

γανδίζουν πως θα πέσουν παράλληλα οι μισθοί και οι τιμές.

Εκείνο που βλέπουμε, όμως, είναι πως μισθοί και συντάξεις πετσοκόβονται με νομοθετική ρύθμιση, ενώ οι τιμές θα... περιμένουν την αγορά. Και όπως είναι σήμερο, θα την περιμένουν για πολύ. Γιατί το φαινόμενο που θα αναπτυχθεί στην Ελλάδα τα επόμενα χρόνια είναι αυτό που στην αστική οικονομολογία ορίζεται ως «στασιμοπληθωρισμός». Δηλαδή, αρνητικοί ρυθμοί ανάπτυξης και ταυτόχρονα πληθωρισμός. Ηδη, αυτό το φαινόμενο το βλέπουμε από τις αρχές του χρόνου, καθώς ο ρυθμός ανάπτυξης θεωρείται ήδη σημαντικά αρνητικός (-4%), ο δε πληθωρισμός ήδη «τρέχει» με 4,8% (επίσημα στοιχεία Απρίλη).

Οι τιμές δεν πρόκειται να πέσουν. Κι αν πέσουν λίγο, αυτή η πτώση θα αντισταθμιστεί από την αύξηση των έμμεσων φόρων (ΦΠΑ και ειδικοί φόροι κατανάλωσης), όπως ήδη συμβαίνει. Ο ελεύθερος ανταγωνισμός είναι μια προπαγανδιστική απά-

τη. Στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού οι τιμές καθορίζονται κατά βάση μονοπωλιακά και ελάχιστα τις επηρεάζει ο ανταγωνισμός. Η κρίση θα εντείνει αυτή την τάση.

Εκείνο που συμβαίνει με τη διαχείριση της κρίσης, είναι το στένεμα της αγοράς, που έρχεται σαν αποτέλεσμα των πληγμάτων που δέχεται η εργατική τάξη. Με τα πλήγματα αυτά αιδάνεται μεν ο βαθύτερος εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης (αυτό που ο Μαρκς ονόμασε ποσοστό της υπεραξίας), όμως η μάζα της υπεραξίας (άρα και η μάζα του κέρδους που μοιράζεται ανάμεσα στους καπιταλιστές) μειώνεται, λόγω της μείωσης της απασχόλησης. Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, οι καπιταλιστές πρέπει να βγάλουν το ίδιο κέρδος από μια μικρότερη αγορά. Επομένως, η τάση είναι να διατηρήσουν σε φηλά επίπεδα τις τιμές. Γ' αυτή και η εξέλιξη που θα έχουμε τα επόμενα χρόνια θα είναι χαμηλοί μισθοί, ψηλή ανεργία, αρνητικοί ρυθμοί ανάπτυξης και ψηλές τιμές.

■ Παραγωγική κατρακύλα

Αυτό πλέον δεν αποτελεί ειδηση. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ (πρώην ΕΣΥΕ), ο Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής έπεισε το Μάρτη κατά 3,7% σε σχέση με το Μάρτη του 2009. Η πτώση θα συνεχιστεί με μεγαλύτερα ποσοστά τους επόμενους μήνες, επειδή θα πέσει και η καταναλωτική ζήτηση (λόγω της ιδιαίτερα σκληρής λιτότητας που επιβάλλεται στα λαϊκά εισοδήματα και της ανδρού της ανεργίας) και η παραγωγική ζήτηση.

Το Γενάρη, η κυβέρνηση Τσολάκογλου (συγνώμη, Παπανδρέου θελαψε να γράψουμε, αλλά μας μπέρδεψαν οι συνειρμοί) δήλωνε αυτάρεσκα ότι η πτώση της οικονομικής δραστηριότητας ανακόπηκε και πως το 2010 θα κλείσει με οριακή μείωση του ΑΕΠ (-0,3%). Σήμερα, πλέον, δέχεται και έχει συνυπογράψει με την τρόικα ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, ότι το ΑΕΠ θα πέσει το 2010 κατά 4%. Μέχρι το τέλος του χρόνου υπάρχει καιρός για καναδύο αικόνη αναθεωρήσεις, πάντα προς τα κάτω.

■ Μαϊμουδιά με... κοσμοπολίτικο άρωμα

Μία από τις βασικές κατηγορίες των «εταίρων μας» ήταν ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις «μαϊμούδιζαν» τα οικονομικά στοιχεία. Βέβαια, έχει αποδειχτεί (ο Μπαρόζο το παραδέχτηκε σχεδόν ανοιχτά), ότι οι ευρωπαϊκές αρχές έκαναν τα στραβά μάτια στις «μαϊμούδιες», που δεν αποτελούσαν προνόμιο μόνο της ελληνικής κυβέρνησης. Οταν ήθελαν να προωθήσουν πολιτικά σχέδια, επέτρεψαν στις κυβερνήσεις να «μαϊμούδιζουν» τα στοιχεία. Αν ρίξεις κανείς, όμως, μια ματιά στα Μνημόνια που υπέγραψε η ελληνική κυβέρνηση με ΔΝΤ-ΕΕ-ΕΚΤ, θα διαπιστώσει ότι οι «μαϊμούδιες» είναι μόνιμο συνοδευτικό στοιχείο της αστικής πολιτικής, αικόμα και όταν αυτή διεκπεραιώνεται από τεχνοκράτες. Ακόμα και ο πιο στυγνός τεχνοκράτης μπορεί να καταλάβει γιατί πρέπει να υπάρχουν και στοιχεία παραμυθίσματος του λαού και να συμφωνήσει σ' αυτό.

Διαβάζουμε, αίφνης, στους πίνακες που συνοδεύουν το Μνημόνιο, σε σχέση με την εξέλιξη του ΑΕΠ, ότι το 2010 θα πέσει (-4%), το 2011 επίσης θα πέσει (-2,5%) και ξαφνικά το 2012 θα σημειωθεί ένα άλμα και θα αυξηθεί κατά 1,1%. Από πού θα προέλθει αυτή η αύξηση, όταν η εσωτερική ζήτηση θα εξακολουθήσει να πέφεται, λόγω της συνέχισης της άγριας λιτότητας σε βάρος των λαϊκών εισοδημάτων; Πρόκειται καθαρά για «πολιτική εκτίμηση» ή αλλώς για «εκτίμηση» για λόγους κοινωνικής δημοπραγίας. Άλλωστε, οι τεχνοκράτες της τρόικας -όπως οι πειραιώτηκες στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»- γράφουν στο Μνημόνιο ότι το πρόγραμμα περιλαμβάνει πολλές αβεβαιότητες, μία από τις οποίες είναι η ενδεχόμενη αναθεώρηση των ρυθμών μεταβολής του ΑΕΠ. Δεν είχαν κανένα πρόβλημα, όμως, να βάλλουν μια «πρόβλεψη» για το 2012, που θα υπηρετήσει την προπαγάνδα της κυβέρνησης για καλλιέργεια ψεύτικων ελπίδων στους εργαζόμενους.

Εκεί, όμως, που η «μαϊμούδιά» ξεπερνά κάθε όριο είναι στην «εκτίμηση» του πληθωρισμού. Ενώ ο πληθωρισμός το Μάρτιο «έτρεχε» με 3,9%, χωρίς ακόμη να έχει ενσωματωθεί καλά στις τιμές η πρώτη δόση της αύξησης του ΦΠΑ (10%), καθώς πολλές επιχειρήσεις «έπαιζαν» διαφημιστικά με την «οπιστρόφροση» της αύξησης (διαφήμιζαν ότι κόβουν από το κέρδος τους και δεν αιδάνουν τις τιμές), και ενώ αποφασίστηκε άλλη μια αύξηση του ΦΠΑ (επίσης 10%) και νέες αυξησίες στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης καυσίμων, τσιγάρων και ποτών, το Μνημόνιο προβλέπει πληθωρισμό 1,9% για φέτος και -0,4% για το 2011 (1,2% το 2012, 0,7% το 2013 και 0,9% το 2014). Πρόκειται για κοροϊδία, όπως έχουν γράψει και οικονομικοί συντάκτες στον αστικό Τύπο. Κοροϊδία όχι μόνο για το 2010, αλλά και για το 2011. Οταν το Μνημόνιο αναφέρει καθαρά ότι θα εξοικονομηθούν εκαποντάδες δισ. ευρώ το 2011 από τη μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών από το χαμηλό (11%) στον υψηλό (23%) συντελεστή του ΦΠΑ και από τη διεύρυνση της βάσης εφαρμογής (δηλαδή θα μπει ΦΠΑ και στις υπηρεσίες που σήμερα δεν έχουν).

Πώς, λοιπόν, θα πέσει ο ΦΠΑ; Ακόμα και ένας απλός άνθρωπος, χωρίς οικονομικές γνώσεις, καταλαβαίνει ότι ο ΦΠΑ θ' ανέβει. Άλλωστε, τον Απρίλη, που ενσωματώθηκε για τα καλά τη πρώτη δόση της αύξησης του ΦΠΑ, ο πληθωρισμός έκανε άλμα και «έτρεχε» με 4,8% (τα στοιχεία δόθηκαν από την ΕΛΣΤΑΤ στις 7 Μάρτη).

Είναι φανερό, ότι και αυτή η κοροϊδία γίνεται για λόγους κοινωνικής δημοπραγίας. Γίνεται μια προσπάθεια να πείσουν τους εργαζόμενους (όσους μπορέσουν να πείσουν), ότι δεν είναι μόνο οι μισθοί και οι συντάξεις που πετσοκόβονται, αλλά θα πέσουν και οι τιμές των προϊόντων και υπηρεσιών και επομένως οι απώλειες στο εισόδημά τους δεν θα είναι τόσο μεγάλες όσο δείχνουν αυτή τη στιγμή. Οπως βλέπουμε, οι «μαϊμούδιες» επιστρατεύονται για να υπηρετήσουν την αστική πολιτική. Το μόνο που δεν είναι «μαϊμού» είναι τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα άμεσης απόδοσης υπέρ του κεφαλαίου.

Με το ίδιο νόμισμα

Tο Δεκέμβρη του 2008, στη διάρκεια της νεολαιίστ

**Μπορεί η ομαδούλα μας
να μοιάζει για τα μπάζα,
μα όλα θα τα δώσουμε
για τα παιδιά στη Γάζα**

KOPAKI ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Είναι πολύ δύσκολο να συνδέσεις την μιζέρια της αθλητικής επικαιρότητας με τα συναισθήματα που νιώσαμε συμμετέχοντας στα δρώμενα της αναμέτρησης Hasta La Victoria Siempre – Ενα Καράβι Για Τη Γάζα. Εκτός, λοιπόν, από μια «αποτίμηση» του ογκών της 10ης Μάη, θα κάνουμε και ένα σχολιασμό των εξελίξεων στα play off, του πρωταθλήματος στο ποδόσφαιρο και της κατάκτη-

δρα, για
να κα-
ταλάβεις ότι, ανεξάρτητα
από το θέμα και το αποτέ-
λεσμα, ο αγώνας αυτός ήταν
η πεμπτουσία του ποδο-
σφαιρίου και θα έμενε χαραγ-
μένος στη μνήμη όλων όσων
των παρακολούθησαν

Ο αγώνας είχε όμως και όμορφα γκολ και θέαμα. Οι παίχτες της Hasta La Victoria Siempre έδειξαν πιο ομάδα μέσα στο γήπεδο (όλωντες

γεύμα που ετοί-
μασαν οι παλαιότ-
νιες συντρόφισσες,
«κλείστηκε» και η ρε-
βάνις (καλοκαίρι ή αρχές
του φθινόπωρου), στο
Χανιά.

 Ο ΠΑΟΚ είναι η ομάδα που κατέκτησε τον «τίτλο» των play off και θα ακολουθήσει τον Παναθηναϊκό στο Champions League. Με

τις οικονομικές απαιτήσεις της σημερινής ομάδας, που προσπαθεί να κάνει πρωταρχικό θλητισμό.

Ο Ζαγοράκης ξέρει ότι οι οπαδοί θα απαιτήσουν να δημιουργήσει μια ομάδα ικανή να φτάσει στους ομίλους, με άλλα λόγια θα απαιτήσουν σιβαρές μεταγραφές και ότι αν η απαίτησή τους δεν γίνεται προγραμματικότητα, τότε πολύ δύσκολα θα συνεχίσουν να βάζουν το χέρι στην τσέπη και να στηρίζουν την ομάδα. Την ίδια στιγμή γνωρίζει, ότι ένα οικονομικό άνοιγμα μεγαλύτερο από το σημερινό μπορεί να αποβεί καταστροφικό, αν δεν επιτευχθεί ο στόχος και δεν μπει η ομάδα στους ομίλους του Champions League, ώστε να γίνει η απόσβεση των χρημάτων που θα δαπανήθουν. Άλλωστε, υπάρχει και το πρόσφατο παράδειγμα της ΑΕΚ του Νικολαΐδη. Η απόφαση του τέως προέδρου της ΑΕΚ να αυξήσει σημαντικά το μπάτζετ, προκειμένου να ρίξει τη «Ζαριά» της κατάκτησης του πρωταθλήματος, αποδείχθηκε καταστροφική. Η αγωνιστική αποτυχία οδήγησε την ομάδα σε οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο, πολύ μεγαλύτερο από αυτό που υπήρχε αρχικά.

Μέχρι σήμερα, ο πρόεδρος του ΠΑΟΚ έχει καταφέρει να βρει την χρυσή τομή ανάμεσα στις οικονομικές δυνατότητες της ομάδας και τις απαιτήσεις των οπαδών της. Εχοντας αξιοποιήσει στο έπακρο το κεφάλαιο Σάντος και εκμεταλλεύσμενος την αγωνιστική μετριότητα του ελληνικού ποδοσφαίρου, κατάφερε με λίγα φράγκα να φτιάξει μια ανταγωνιστική ομάδα. Τώρα, καλείται να διαχειριστεί την κατάκτηση της 2ης θέσης και μένει να δούμε αν θα τα καταφέρει εξίσου καλά. Ανεξάρτητα, πάντως, από τις αποφάσεις που θα πάρει ο Ζαγοράκης και η διοίκηση του ΠΑΟΚ, το σήγουρο είναι ότι οι οπαδοί του ΠΑΟΚ μπορούν μετά από χρόνια να πανηγυρίσουν μια μεγάλη επιτυχία.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΜΑΡΚΟ ΜΠΕΛΟΚΙΟ

Κρυφή ερωμένη

Ιταλικό μελόδραμα με θέμα τον παράνομο δεσμό του Μπενίτο Μουσολίνι με την νεαρή αισθητικό Ιντα Ντάλσερ, όταν εκείνος βρισκόταν στο ξεκίνημα της πολιτικής του σταδιοδρομίας. Φημολογείται ότι το ζευγάρι παντρεύτηκε το Σεπτέμβρη του 1914 και ένα χρόνο αργότερα απέκτησε ένα γιο. Αν και ο Μουσολίνι αναγνώρισε το παιδί, αργότερα, όταν άρχισε να αποκτά όλο και μεγαλύτερη πολιτική ισχύ, αποτοποίθηκε κάθε σχέση με την ερωτευμένη γυναίκα και το γιο της. Η Ιντα Ντάλσερ έκανε τα πάντα για να αναγνωριστεί ο γάμος και το παιδί, αντ' αυτού όμως συνελήφθη και κλείστηκε σε ψυχιατρείο το 1926, όπου πέθανε το 1937. Παρομοίως, ο γιος της κλείστηκε στο ψυχιατρείο το 1936, όπου και πέθανε 26 ετών. Ετσι, ο Μουσολίνι απαλλάχτηκε από την ενοχλητική παρουσία τους, αν και φρόντισε εγκαίρως να καταστρέψει όλα τα στοιχεία που αποδείκνυαν τα δύσα έγιναν.

Η κλασικής αισθητικής αυτή ταινία εστιάζεται στον ανυποχώρητο έρωτα της Ιντα Ντάλσερ για τον ιταλό δικτάτορα, στο φόντο της ανόδου του φασισμού στην Ιταλία, αν και πρόκειται για μια σαφώς αισθηματική προσέγγιση του θέματος. Τώρα για πτοι λόγο η ερωτική εμμονή μιας γυναίκας για ένα τιποτένιο, μεγαλομανές και αδίστακτο υπόκειμενο, όπως ο Ντούτσε, θεωρήθηκε όξια λόγου και για πτοι λόγο ο Μπελόκιο (που δεν θυμίζει σε τίποτα τον παλιό ριζοσπαστικό κινηματογραφιστή) έκρινε ότι και μόνο ο έρωτας, έστω επίμονος, έκανε σημαντική την Ντάλσερ (η οποία, σημειωτέον, συμμεριζόταν τις φασιστικές ιδέες του Μουσολίνι), ώστε να γυριστεί αυτή η ταινία, προσγματικά αυτό είναι κάτι που δύσκολα γίνεται κατανοητό. Αυτό είναι και το μεγάλο κενό αιωνίς της ταινίας.

■ NTEFIBINT AINTX

Ο άνθρωπος ελέφαντας

Επανέκδοση της πολύ γνωστής ταινίας του Ντ. Λιντς, γυρισμένης το 1980, που διηγείται την ιστορία ενός φρικτά παραμορφωμένου ανθρώπου από ελεφαντίαση, ο οποίος έζησε τη βικτοριανή εποχή. Ο Τζον Μέρικ, κεντρικό πρόσωπο αυτής της ταινίας, αδυνατώντας να βρει δουλειά λόγω της εμφάνισής του, έζησε μια βασανισμένη ζωή εκτιθέμενος σε τσίρκο, ωστόσου ο χειρουργός γιατρός Φρέντερικ Τρις τον ανακαλύπτει και αναλαμβάνει να τον περιθάλψει. Στην πτορεία, πρώτα εκείνος και κατόπιν ένα ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον θα ανακαλύψουν τον ευαίσθητο ψυχισμό, την τρυφερότητα, την εξυπνάδα και την ανθρωπιά ενός παρεξηγημένου όντος.

Παράλληλα, η ταινία θέτει ερωτήματα για την έννοια του φυσιολογικού και του αφύσικου, της ηθικής και της ανθρι-

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM MEAM

Gjergi Mucobega, δολοφονημένος εργάτης στις 11-5-10 (Fuoco!)

Χρήστος Θεοχάρης, δολοφονημένος εργάτης στις 12-5-10 (Fuoco!)

Πώς μας θελουν: «Αν θες γαλήνη, τάξη κι ησυχία/ ν' ακούς σε όλα την αστυνομία/ κι αν ο μισθός δε φτάνει για τατγάρα/ εσύ να λες μου φτάνει, / κόβω απ' τ' άλλα./ Και μην ακούς αυτούς που φωνάζουν/ εσύ να λες θελουν να τεμπελιάζουν—/ κι αν ο μισθός δεν φτάνει για ό,τι άλλο/ εσύ να λες θα κόψω και το τατγάρο./ Δίνε του σαν ακούς για απεργίες/ κουβέντες για ιδεολογίες/ έχε τα συ καλά με τους αρχόντους και μη ρωτάς γιατί να δίνεις φόρους»

(Γ.Νεγροπόντης: «Παραίνεση» από τα «Μικροαστικό»)

Ντου! Και στη Βουλή, στο Μπέλφραστ

Η αγγλική λέξη taxation (φορολογία) προέρχεται από την λατινική tax (εκτιμώ, ακουμπάω, αλλά και ήχος μαστιγίου) – φορολογία και καταστολή πάνε μαζί...

MIZAnígia στην αραβική = ο προϋπολογισμός...

Καλά το έθεσε η Κυρτσειάδα (2-5-10): «Κίνδυνος έκρηξης»

Πακέτο 4.930 προσλήψεων σχεδιάζεται για τα σώματα ασφαλείας και ήδη έχουν υποβληθεί σχετικά αιτήματα προς έγκριση από το οικονομικό επιτελείο

◆ Η αλητεία των κωλοφυλλάδων που ΜΕΤΑ την απεργία της 5-5-10 βγάζουν τους εργαζόμενους (μέσω γκάλοπ) να συναινούν στα μέτρα της κυβέρνησης. Fuoco!

◆ Η Greenpeace (διατείνεται ότι) αγαπάει τα ζώα, αλλά τους εργαζόμενους της τους απολύει...

◆ «Στα τρία περίπου χρόνια της επανάστασης (1905-1907) η εργατική τάξη και η αγροτικά περνάν οπό ένα τόσο πλούσιο σχολείο πολιτικής διαπαιδαγώγησης, που δε θα μπορούσαν να περάσουν ούτε σε τριάντα χρόνια συνηθισμένης ειρηνικής εξέλιξης. Λίγα χρόνια επανάστασης έκαναν φανερό κείνο που

Μην φρικάρετε, από Ιταλία είναι η φωτογραφία

δε θα μπορούσε να γίνει φανερό σε δεκαετίες ειρηνικής εξέλιξης» (Ιστοριγια φρεσογιούζναβα καμουνιστίστεσκαβα πάρτοι (μπαλσιβίκαφ), στα ελληνικά, τόμος Α, σελ. 102). Αφιερωμένο στις άστοιστες Τζαμαρίες του Περισσού, την «απέχθεια προς τη βία» του ΣΥΝΙΡΖΑ, σε

κάλοι—θα τους ξεβράσει στην αγκαλιά της αστικής τάξης.

◆ Κάργα αλλεργική ρινίτιδα στην Πτολεμαΐδα (και δεν φτάει το τατγάρο...).

◆ Απολαυστική η φωτογραφία των εργαζόμενων στο Belfast να την πέφτουν στο μπουρδέλο της Βουλής και οι μπάτσοι να ιδρώνουν να τους αποκρούσουν...

◆ Η αλήθεια του Τύπου, ούτε μισή (1/2) φωτογραφία απ' την τεράστια διαδήλωση της 5/5/10 (ΜΕΤΡΟ), 6-5-10. Μούγκα για το ασφαλητρικό (φύλλο 12-5-10). Διατεταγμένη υπηρεσία. Fuoco!

◆ Μούγκα για το ντου στη βουλή στο Μπέλφραστ o Ριζοσπάστης (μαλάκας είναι);.

◆ «Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής»: τα αρχικά των είναι ΜΑΛΚΑ, ΜΑΛΑΚΑ ή κάτι άλλο;

◆ Ολοι φταίμε για την «ρύπανση στις ακτές και το βυθό». Προκλητική διαφρίμιση του «Δικύου Μεσογείου SOS» μετά και την τελευταία οικολογική καταστροφή.

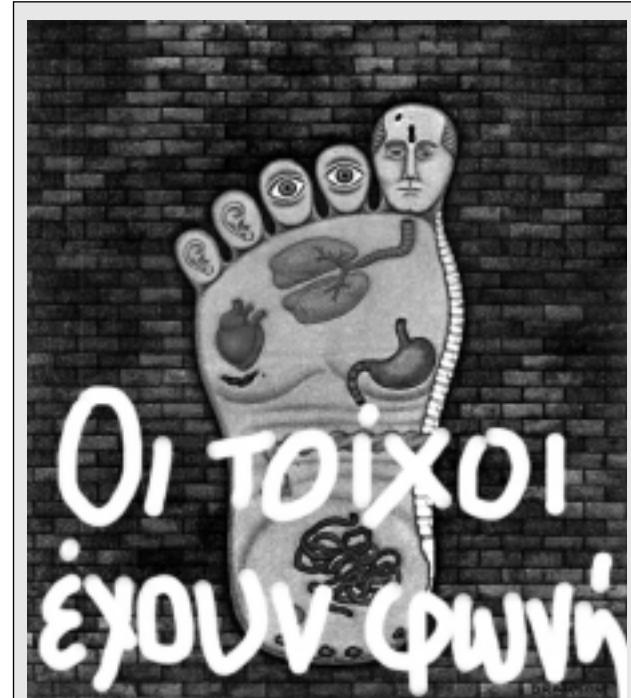
◆ Παντού δημοσιεύσεις για τη Λένα Διβάνη (τόσο αυθορμητισμός, πτια);.

◆ Τι γίνανε, άραγε, οι διάφορες «θεωρίες» περί καταναλωτισμού;

◆ Ενδιαφέρεται άραγε η Alpha Bank αν «τα παιδία παιζει» ή «δεν παιζει» ή η παιδική δραστηριότητα τελεί υπό διωγμό στις αστικές περιοχές; Πάντως στην σ. 33 του «πράσινου Ποντικιού» (5-5-10) «στηρίζει» την προσπάθεια μιας τανιάς (εμφανίζεται στο κάτω δεξιό μέρος της σελίδας...).

◆ Και πάλι το «πράσινο Ποντίκι» εξανίσταται κατά του Αλ Γκορ (σ. 18). Αλήθεια, δεν τον έκραξε όμως όταν ήταν αντιπρόδορος, ούτε όταν έβγαλε το βιβλίο με προτάσεις του για να «σωθεί ο πλανήτης».

◆ Κάργα, λοιπόν, ανάπτυξη το... ποντικάκι, έχει προτάσεις και για τον λόφο του Στρέφη (να μην ξεχνάμε ότι η ανάπτυξη προστατεύεται από διμορίες ΜΑΤ) και για την «ανάπλαση μιας υποβαθμισμένης περιοχής της πρωτεύουσας» όπως η Ακαδημία Πλάτωνος στην οποία η συντάκτης (κρατήστε το όνομα —και πρόγμα;— Βάσια Μπάζου...) καλεί να μεταφερθεί το Μέγαρο Μαξίμου. Φωτογραφικά η «υποβαθμισμένη περιοχή» υποστηρίζεται από υπαίθριο παζάρι που γίνεται στην περιοχή (καθόλου τυχαίο...) και «προφανώς» αποτελεί στοιχείο υποβαθμιστης... (Αχ ποντικάκι, ποντικάκι, κ-τουλό που θα το φας, με την «πράσινη ανάπτυξη» «χέρι-χέρι» πτας).

◆ Η Ελλάδα ανήκει στους Ελληνες και όχι στους τραπεζίτες - ΠΑΣΟΚ- Αριστερή Πρωτοβουλία (αφίσα)

Νότη και η γνωστή αφίσα του «λαϊκού» ΠΑΣΟΚ (δε μας χέζεις, ρε Παναγιωτακόπουλε), με τον Ανδρέα Παπανδρέου να χαιρετά χαμογελαστός το παραληρούν πλήθος. Πέρα από την τσαντή μας, επειδή ντε και καλά κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι υπάρχει και «ένα άλλο ΠΑΣΟΚ», έχουμε και απορίες. Σε ποιους ακριβώς Ελληνες ανήκει η Ελλάδα; Απ' όσο ξέρουμε, Ελληνες είναι και οι τραπεζίτες. Ελληνες και οι βιομήχανοι, οι μεγαλέπτοροι και οι λοιπές... δημοκρατικές δυνάμεις. Ειλικρινά, δεν διεκδικούμε ίχνος παραπάνω ελληνικότητας από τον κ. Δασκαλόπουλο ή τον κ. Λάτση. Με τη διαφορά ότι αυτοί κατέχουν μεγαλύτερο (πολύ, πολύ μεγαλύτερο) κομμάτι της Ελλάδας από εμάς. Άρα, τους αφορά περισσότερο από εμάς λόγω μεγέθους— το «η Ελλάδα ανήκει στους Ελληνες». Κατάλαβες τώρα, Παναγιωτακόπουλε, γιατί δε μπορείς να μας πείσεις; Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δράκο. Βέβαια, πάντοτε εσύ και η παρέα σου καταφέρνετε και πείθετε κάτι αριστερούληδες της συμφοράς, που φτιάχνουν σχέδια «διεμβολισμού του λαϊκού ΠΑΣΟΚ». Κι αυτών το παραμύθι, όμως, δεν έχει δράκο. Νισάφι πια, σας βαρεθήκαμε τόσα χρόνια το ίδιο παραμύθι.

◆ Πανελλαδικό Συλλαλητήριο – Υπάρχει λύση – Ελα μαζί μας – 15 Μάρτη Πεδίον Αρεως 12 το μεσημέρι – Θα μιλήσει η Αλέκα Παπαρήγα – ΚΚΕ (αφίσα)

Η αφισοκόλληση θύμιζε προεκλογικό περίοδο. Επαγγελματικά συνεργεία γέμισαν κάθε κολόνα. Λευκό και κόκκινο το χρώμα της αφίσας, τεράστια η αφισοκόλληση, θες δε θες θα τη φας στη μάτια. Εκλογές δεν έχουμε, προς τη η προεκλογικού τύπου εκπροσωπεία; Μα οι εκλογές πρέπει να είναι στο μαλά των «κομμουνιστών» σε κάθε περισταση. Φερεπείν, σήμερα το μείζον δεν είναι να αναπτυχθεί η εργατική και λαϊκή βία ενάντια στο σύστημα, να πλημμυρίσουν οι δρόμοι από φλεγόμενα οδοφράγματα, να πονέσει το σύστημα, να βαθύνει η κρίση, να εξελιχτεί σε επαναστατική κατάσταση. Αυτά είναι σκέψεις και πράξεις προβοκατόρων, που δε θέλουν να καταλάβουν ότι «στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι». Εκείνο που προέχει σήμερα είναι να πειστεί ο λαός ότι «υπάρχει λύση» και την έχει ο Περισσός. «Ελα μαζί μας», ιούν us που λένε και οι φίλοι μας οι Αγγλοσάκονες. Πού να 'ρθω μαζί σας; Στις κομματικές λιτανείες σήμερα, στις κάλπες αύριο. Διότι, ούτως είπε και η Αλέκα, η πλειοψηφία θα καθορίσει την πορεία των προγμάτων και ως γνωστόν η πλειοψηφία μετριέται στις κάλπες (στον εμφύλιο πόλεμο τη μέτραγαν μόνο κάτι άξεστοι μπολσεβίκοι σαν το Λένιν).

◆ 24ωρη Γενική Απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Πέμπτη 20 Μάρτιο (Δελτίο Τύπου)

Αφίσα δεν είδαμε ακόμη, οπότε με μια παρέκβαση στο αντικείμενο της στήλης πήραμε το Δελτίο Τύπου. Που μας τηληροφορεί ότι «η ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ είναι ριζικά αντίθετοι (σ.σ. κάποιος να πει στον συντάκτη ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ είναι θηλυκά, όχι αρσενικά) στο κυβερνητικό σχέδιο νόμου για το ασφαλιστικό». Ε, αυτό είναι ειδηση. Εκείνο που δεν αποτελεί ειδηση είναι η απουσία κάθε αναφοράς στην ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής.

κότητας, του ρατσισμού και της εικετεάλλευσης. Τελικά, όποιος αδυνατεί να διακρίνει την ανθρώπινη ιδιότητα πίσω από την αδυναμία και τη διαφορετικότητα του πλησίον του, απεκδύεται και ο ίδιος την ανθρώπινη φύση του.

Ελένη Σταματίου

Βασιλης

Σείναι το ελληνικό χρέος το 2020, σύμφωνα με έκθεση του ΔΝΤ, η οποία εγκρίθηκε από το εκτελεστικό συμβούλιο την περασμένη Κυριακή και δόθηκε στη δημοσιότητα την Τρίτη. Ενδιαφέσως, το χρέος θα εκτιναχτεί στο 149% το 2013. Επίσης, το ΔΝΤ υπολογίζει ότι την επόμενη διετία η ανεργία θα εκτιναχτεί στο 15% (ενοείται πώς αναφέρεται στην επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία, που

και συντάξεις. Για να φανεί καλύτερα αυτό, μπορούμε να παραθέσουμε μερικούς αριθμούς από τον προϋπολογισμό του 2009, που τον έκλεισε το ΠΑΣΟΚ και τον ονόμασε «κακό προϋπολογισμό», για να φορτώσει όλη την πολιτική ευθύνη στη ΝΔ.

Τα έσοδα το 2009 ήταν 49.260 εκατ. ευρώ. Οι λεγόμενες πρωτογενείς δαπάνες ήταν 59.098 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, σε μια «κακή» χρονιά, το έλλειμμα ήταν λι-

Θα μας στύψουν για χάρη των διεθνών τοκογλύφων

είναι ιδιαίτερα υποεκτιμημένη, λόγω του πρόστυχου μνήμονου μέτρησης που εφαρμόζεται). Τέλος, το ΔΝΤ προβλέπει ότι θα απαιτηθούν τουλάχιστον ένα-δυο χρόνια για να αποκατασταθεί η πιστοληπτική αξιοπιστία της Ελλάδας και να μπορεί να δανειστεί από τις «αγορές», διαφεύδοντας τον άθλιο Γ. Παπακωνσταντίνου, που δηλώνει με το γνωστό ύφος του παντογνώστη, ότι σύντομα η Ελλάδα θα είναι τόσο αξιόπιστη που θα δανειζεται από τις «αγορές» με λογικά επιπλέκτικα, χωρίς να χρειάζεται να καταφύγει στο μηχανισμό «στήριξης».

Βέβαια, ο Παπακωνσταντίνου τα ίδια έλεγε και πριν η Ελλάδα προσφύγει στο μηχανισμό και η κυβέρνηση Παπανδρέου παραδώσει την εξουσία στη γνωστή τρόικα. Δίλωνε ότι ο μηχανισμός δημιουργήθηκε και πλέον θα τον βλέπουν οι «κερδοσκόποι» και θα τρέμουν, οπότε θα ρίξουν τα επιπλέκτικα με τα οποία δέχονται να δανείσουν το ελληνικό κράτος. Το τι έγινε το γνωρίζουμε πολύ καλά. Οπως μπορούμε να καταλάβουμε γιατί το ΔΝΤ προβλέπει ότι θα χρειαστούν ένα-δυο χρόνια για να μπορέσει η ελληνική κυβέρνηση να ξαναβγεί στην «αγορά».

Ο λόγος είναι απλός. Για να παζαρέψει χαμηλότερα επιτόκια από τους διεθνείς τοκογλύφους, θα πρέπει να έχεις αποδείξει ότι μπορείς να τα πληρώσεις και επομένως δεν υπάρχει κανένα ρίσκο για τα κεφάλαιά τους. Ομως, το πρόγραμμα που συνυπέ-

γραψε με την «τρόικα» η κυβέρνηση Παπανδρέου οδηγεί όχι σε μια έστω ολίγον σφριγγήλη καπιταλιστική οικονομία, αλλά σε μια καπιταλιστική οικονομία που σέρνεται και δανείζεται περισσότερα για να πληρώσει τα προηγούμενα. Αρα, δεν πρόκειται να σου ρίξουν τα επιπλέκτικα, γιατί αυτό που πρωτίστως τους ενδιαφέρει είναι να εισπράττουν κάθε χρόνο ένα χοντρό «νταβατζίλικι», έτσι που στο τέλος, ακόμα και αν κηρύξεις επίσημα στάση πληρωμών, αυτοί να έχουν ήδη βγάλει τα αρχικά τους κεφάλαια κατέποσες φορές.

Για να υπάρχει ένα μέτρο σύγκρισης, σημειώνουμε ότι το 2009 το κρατικό χρέος ήταν 115% του ΑΕΠ! Δηλαδή, μέσα σε μια δεκαετία, ο ελληνικός λαός θα πληρώσει με σκληρή λιτότητα, με πλήρη

αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων και με κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης, για να φτάσει το ελληνικό κράτος να χρωστάει περισσότερα απ' όσα χρωστούσε κατά την έναρξη αυτού του προγράμματος!

Αρθρογράφος που υπογράφει ως ΚΙΜΠΙ έγραψε το προηγούμενο Σάββατο στον «Κόσμο του Επενδυτή»: «Από το 1991 μέχρι σήμερα, στην εικοσαετία των τριών κυμάτων λεγλασίας του εθνικού πλούτου, η «φτωχή πλην τιμή» Ελλάδα έχει καταβάλει τόκους περίπου 180 δισ. ευρώ στους δανειστές της. Στην πενταετία της «διάσωσης» καλείται να καταβάλει τόκους 75 δισ. (έναντι 150 δισ. χρέους σε ομόλογα που λήγουν την ίδια περίοδο). Τοκογλυφία ύψους 50% με την εγγύηση των (μάνον διασωζόμενων) «σωτήρων»!

Ο Παπανδρέου και ο Παπακωνσταντίνου, όμως, επιδίδονται σε μια γκεμπελικού τύπου προπαγάνδα, σύμφωνα με την οποία αν δεν υπέγραφαν το Μνημόνιο, το κράτος θα κατέρρεε και δεν θα είχε να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Ειδικά ο Παπακωνσταντίνου, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί αυτό επαναλαμβάνει συνέχεια, σε μια προσπάθεια να τρομάξει τον κόσμο και να τον κάνει να σκύψει το κεφάλι, φοβούμενος τα χειρότερα.

Τι θα συνέβαινε αν δεν υπέγραφαν το Μνημόνιο; Θα αναγκάζονταν να κηρύξουν στάση πληρωμών. Δεν θα τηλίγρωναν τους διεθνείς τοκογλύφους και όχι μισθούς

γύρω από 10 δισ. ευρώ. Σ' αυτό πρέπει να προστεθούν 12.340 εκατ. ευρώ για τόκους και 31.140 εκατ. ευρώ για χρεολύσια. Αρα, το ελληνικό κράτος δανείζεται για να αποπληρώνει χρεολύσια και τόκους παλιότερων δανείων και όχι για να πληρώνει μισθούς και συντάξεις, όπως λένε οι γκεμπελίσκοι της κυβέρνησης.

Αν πάμε σε άλλη χρονιά, που δεν ήταν και τόσο «κακή», στο 2008, θα δούμε ότι τα έσοδα ήταν 51.680 εκατ. ευρώ και οι πρωτογενείς δαπάνες 50.435 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, υπήρχε πρωτογενές πλεόνασμα. Ομως, το ελληνικό κράτος πλήρωσε 11.207 εκατ. ευρώ τόκους και ξεχώρωσε χρεολύσια 28.843 εκατ. ευρώ. Ετσι, και ο προϋπολογισμός έγινε ελλειμματικός και το χρέος αυξήθηκε.

Τα παραπάνω παραδείγματα αφορούν, βέβαια, μια αστική διαχείριση. Εναν προϋπολογισμό ταξικό, κοινωνικά άδικο, που παίρνει από τους πολλούς και δίνει στους λίγους. Και μέσα απ' αυτόν τον προϋπολογισμό, όμως, φαίνεται καθαρά ότι το πρόβλημα δεν είναι οι μισθοί, οι συντάξεις και η ισχνή κοινωνική πολιτική του ελληνικού κράτους, αλλά είναι η θηλιά του κρατικού χρέους. Ενας ολόκληρος λαός δουλεύει για να θησαυρίζουν οι τοκογλύφοι και τώρα καλείται να αποδεχτεί την απόλυτη εξαθλίωση, για να κερδίσουν πιο πολλά οι τοκογλύφοι. Αυτή είναι η γυμνή αλήθεια του κρατικού χρέους.

Η εαρινή σύναξη των τραπεζιτών

Η αφρόκρεμα των κρατικών τραπεζιτών μαζεύτηκε την περασμένη Τρίτη στη Ζυρίχη. Ήταν εκεί ο διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελβετίας, ο πρόεδρος της ΕΚΤ, ο διοικητής της Μπούντεσμπαν, ο διοικητής της Fed, ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Κίνας και ανάμεσά τους και ο γνωστός «κερδοσκόπος» Τζορτζ Σόρος. Οικοδεσπότες ήταν το ΔΝΤ και η Εθνική Τράπεζα της Ελβετίας. Η σύκεψη κράτησε ολόκληρη την ημέρα και ήταν κεκλεισμένων των θυρών. Το μόνο που ανακοινώθηκε ήταν ότι συνάντηση «έχει στόχο να πρωθίστησε τη συζήτηση για τη λειτουργία του διεθνούς νομισματικού συστήματος και να εμπλέξει τα πρόσωπα που διαμορφώνουν πολιτική σε ένα διάλογο για τις μεταρρυθμίσεις που ενδέχεται να χρειάζονται μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα».

Αν γυρίσουμε ένα χρόνο πίσω, θα συναντήσουμε τους πιγέτες των ιμπεριαλιστικών χωρών να πανηγυρίζουν για το ξεπέρασμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης, να συζητούν για τους περιορισμούς στη δράση των gold-den boys, να μέμφονται την ασυδοσία στην αγορά των χρηματοπιστωτικών προϊόντων και να μιλούν για την ανάγκη θέσπισης κανόνων. Βέβαια, όσοι παρακολουθούμε τα πράγματα πιο συστηματικά γνωρίζουμε ότι καιμά σχετική απόφαση δεν πάρθηκε. Η σύνοδος του G-8, για παράδειγμα, δεν κατέληξε σε καιμά συμφωνία.

Τι έγινε στη διάρκεια αυτού του ενός χρόνου; Τα τραπεζικά μονοπάλια ξεφορτώθηκαν τα λεγόμενα τοξικά ομόλογα. Πώς τα ξεφορτώθηκαν; Με το ζεστό χρήμα που τους εκχώρισαν τα κράτη. Κι αφού τα ξεφορτώθηκαν και καθάρισαν τα χαρτοφυλάκιά τους, ξεκίνησαν για νέες περιπέτειες στη ζούγκλα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής αγοράς. Με επικεφαλής τα ίδια gold-den boys που είχαν δαιμονοποιηθεί από τους ιμπεριαλιστές πιγέτες κατά το ξεσπόμενης κρίσης. Αυτό έρουν να κάνουν καλά, αυτό συνέχισαν να κάνουν. Άλλωστε, δεν έχουν άλλο τρόπο να αντλήσουν υπερκέρδη από τα κεφάλαια που λιμνάζουν. Η παραγωγή δεν αφήνει περιθώρια, αφού για να ξεπληρωθούν οι κρατικές δαπάνες από τα «τοξικά» ομόλογα επιβλήθηκε η πιο σκληρή λιτότητα και η καταναλωτική ικανότητα των πλατιών εργαζόμενων μαζών έπεσε. Ποιος θα επενδύσει στην παραγωγή, όταν η ζήτηση βυθίζεται κατακόρυφα;

Το αποτέλεσμα είναι να δημιουργηθούν ίδη νέες «φρουσκές». Τα τραπεζικά χαρτοφυλάκια γεμίζουν ίδη από νέα «σύνθετα προϊόντα», μεγάλο μέρος των οποίων θα αποδειχτεί «τοξικό». Επειδή το ξέρουν όλοι καλά, ο μεταξύ τους ανταγωνισμός οξύνεται. Οποιος προλαβαίνει αρπάζει, είναι το σλόγκαν που επικρατεί ανάμεσα στους ντοπαρισμένους με αμφεταμίνες γιατίποδες. Οι αγορές κινούνται απολύτως άναρχα και η κατάσταση είναι εντελώς εκτός ελέγχου. Γ' αυτό που ευρωζώνη προσπαθεί να βρει μια κοινή γραμμή άμυνας. Γ' αυτό προσπαθούν να ξανασυγκαλέσουν το G-8.

Ομως, στην αντίθεση ανάμεσα στο ατομικό και στο συλλογικό (ακόμα και όταν πρόκειται για το συλλογικό συμφέρον της αστικής τάξης), που σφραγίζει όλη την ιστορική διαδρομή του καπιταλισμού, πάντοτε κερδίζει το ατομικό. Ο ξεχωριστός καπιταλιστής πρώτα κοιτάζει την πάρτη του και μετά το συλλογικό, ταξικό συμφέ